

Sedmični pregled sudske prakse 20. – 24. januar 2020. godine¹

Član	Predmet	Razvoj sudske prakse
Član 10	<p><i>Magyar Kétfarkú Kutya Párt v. Hungary</i>, br. 201/17</p> <p>20. januar 2020.</p> <p>Veliko Vijeće</p>	<p>Političke stranke. Sloboda prenošenja informacija.</p> <p>Član 10: aplikantova politička stranka je bila kažnjena zbog toga što je stavila u opticaj mobilnu aplikaciju koja omogućava glasačima da dijele anonimne fotografije njihovih glasačkih listića prije referenduma vezanog za Evropsku uniju.</p> <p>- Da li postoji miješanje u slobodu izražavanja aplikantove političke stranke? Vidi paragrafe 85-92 presude. Sloboda prenošenja informacija.</p> <p>- Da li je uplitanje propisano zakonom? Pojašnjenje koji je obim sudskog ispitivanja ograničenja slobode izražavanja političkih stranaka u izbornom kontekstu i, posebno, nivo predvidljivosti pravnog osnova za takvo ograničenje. V. paragrafe 93-116 presude.</p> <p>Član 35. st. 1: iscrpljivanje relevantnog efektivnog domaćeg lijeka u slučaju kada su ustavne pritužbe proglašene nedopuštenim. Pogledajte pregled sudske prakse, paragraf 53 i njenu primjenu u ovom predmetu: paragrafi 54-62 presude.</p> <p>Utvrđena povreda člana 10. Konvencije.</p>
Član 3	<p><i>L.R. v. North Macedonia</i>, br. 38067/15</p> <p>23. januar 2020.</p> <p>Odjel I</p>	<p>Neadekvatan smještaj, briga i tretman djeteta sa mentalnim poteškoćama u javnoj ustanovi.</p> <p>Član 3: Aplikantovi roditelji su osobe sa mentalnim poteškoćama. On je napušten nakon rođenja i smješten u sirotište u dobi od tri mjeseca. Za njegovog staratelja postavljen je Centar za socijalnu skrb. Helsinški odbor za ljudska prava u Skoplju ("HCHR") je na nacionalnom nivou podnio žalbu u ime aplikanta zbog zlostavljanja. Aplikant je bio maloljetnik s invaliditetom kada je "HCHR" podnio aplikaciju u njegovo ime, bez punomoći ili pismenog ovlaštenja od samog aplikanta, njegovog zakonskog staratelja ili bilo koje druge nadležne osobe.</p> <p>Član 34: Da li "HCHR" ima <i>locus standi</i> da djeluje kao <i>de facto</i> zastupnik aplikanta u ovom slučaju. Za razliku od slučaja <i>Centre for Legal Resources on behalf of Valentin Câmpeanu</i> [Veliko vijeće], aplikant ima zakonskog staratelja kojeg je država imenovala da se brine o njegovim interesima. Pogledajte paragrafe 46-53 presude.</p> <p>Neadekvatna njega i tretman osmogodišnjeg djeteta sa mentalnim poteškoćama koji je smješten u neodgovarajuću ustanovu duže od godinu i devet mjeseci. Posebna ranjivost maloljetnika u kontekstu člana 3. Vidi također međunarodni materijal.</p>

¹ Informacije ne obavezuju Sud.

		<p>Dijete je često vezano za krevet kako bi se spriječilo njegovo bježanje. Nepostojanje efektivne istrage. Utvrđena povreda člana 3. zbog neprimjerenog smještaja aplikanta, nedostatka potrebne brige i nečovječnog i ponižavajućeg postupanja koje je tamo podnosio. Takođe je utvrđena povreda člana 3. Konvencije zbog propusta tužene države da ispuni svoje proceduralne obaveze iz ovog člana.</p>
<p>Član 3.</p> <p>Član 5.</p>	<p><i>Strazimiri v. Albania</i>, br. 34602/16</p> <p>21. januar 2020.</p> <p>Odjel II</p>	<p>Lice oslobođeno krivične odgovornosti zbog duševne bolesti. Obavezno medicinsko liječenje se provodi u kaznenoj ustanovi.</p> <p>Članovi 3. i 5.: Aplikant je oslobođen krivične odgovornosti zbog svojih problema s mentalnim zdravljem. Domaći sudovi su odredili obavezno medicinsko liječenje u medicinskoj ustanovi, ali je aplikant smješten u kaznenu ustanovu. Primjena načela razrađenih u predmetu <i>Rooman v. Belgium</i> [Veliko vijeće]. Adekvatnost liječenja i zadržavanje duševno bolesnih osoba. Sistemski problem na domaćem nivou.</p> <p>Član 35. stav 1: Zadržavanje aplikanta u dva objekta. Rok od šest mjeseci. Pojam „trajne situacije“.</p> <p>Pogledajte paragrafe 90-94 presude.</p> <p>Čl. 46: Potrebne mjere općeg i individualnog karaktera koje treba preduzeti tužena država (paragrafi 148-150 presude).</p> <p>Utvrđena povreda člana 3. Konvencije zbog uslova pritvora aplikanta i neadekvatnog medicinskog tretmana u zatvorskoj bolnici. Takođe je utvrđena povreda člana 5. st. 1, kao i povreda člana 5. st. 4 zbog propusta Vrhovnog suda da brzo ispita žalbu aplikanta od 11. januara 2016. godine, te povredu člana 5 st. 5. Konvencije.</p>

Sedmični pregled sudske prakse
20. – 24. januar 2020. godine

Član	Predmet	Razvoj sudske prakse
Član 41	<p><i>Cingilli Holding A.Ş. v. Turkey and Cingilloğlu v. Turkey</i>, br. 31833/06 i 37538/06</p> <p>28. januar 2020.</p> <p>Odjel II</p>	<p>Pravično zadovoljenje.</p> <p>Djelomično brisanje sa liste predmeta (vidi predmet <i>Kaynar and Others v. Turkey</i>) u pogledu zahtjeva za naknadu materijalne i nematerijalne štete zbog kršenja člana 1. Protokola br. 1: paragrafi 43-49 presude. Domaće zakonodavstvo omogućava odgovarajuću naknadu nakon što je Sud utvrdio kršenje člana 1. Protokola br. 1 (uporedite sa predmetom <i>Timurlenk v. Turkey</i>, paragraf 36 presude).</p> <p>Nova interna sredstva za utvrđivanje iznosa naknade za određene tačke kršenja - Odlukom predsjednika ESLJP-a imenovana komisija stručnjaka (paragrafi 7-8 presude) za obračun iznosa štete.</p> <p>Dosuđeni iznos naknade štete odnosi se na naknadu nematerijalne štete po osnovu člana 6. st. 1. Dosuđen je i određeni iznos na ime troškova i izdataka (član 43. stav 4. Poslovnika Suda).</p>
<p>Član 6</p> <p>Član 46</p>	<p><i>Ali Riza and Others v. Turkey</i>, br. 30226/10 i 4 druga</p> <p>28. januar 2020.</p> <p>Odjel II</p>	<p>Postupak pred turskom fudbalskom federacijom (TFF). Nezavisnost i nepristrasnost.</p> <p>Član 6 (građanski / krivični aspekt): Podnositelji predstavke su bivši profesionalni fudbaleri, amaterski fudbaleri i sudija. Žalba zbog navodnog nedostatka nezavisnosti i nepristrasnosti Arbitražnog odbora.</p> <ul style="list-style-type: none"> - Primjenjuje li se član 6. u okviru njegovog građanskog ili krivičnog aspekta na disciplinski postupak koji je rezultirao jednogodišnjom suspenzijom fudbalera amatera; te, u okviru njegovog građanskog aspekta, na brisanje sa liste pomoćnika sudija top nivoa i prekid radnog odnosa sa nogometnim klubom. Vidi paragrafe 151-161 presude. - Nezavisnost i nepristrasnost obaveznih arbitražnih organa u profesionalnom sportskom kontekstu, kao što je Arbitražni odbor (uporedite sa <i>Mutu and Pechstein v. Switzerland</i>; <i>Kolgu v. Turkey</i> (odluka)). <p>Član 46: Potreba za općim mjerama kojima se osigurava strukturalna nezavisnost sistema za rješavanje fudbalskih sporova.</p> <p>Strukturalni nedostaci Arbitražnog odbora Turske fudbalske federacije (TFF) zbog ogromnih ovlasti koje su date Upravnom odboru nad njegovom organizacijom i radom i nedostatka odgovarajućih zaštitnih mjera koje štite svoje članove od vanjskih pritisaka. Fudbalski klubovi zastupljeni bolje od igrača ili sudija u upravljačkim tijelima TFF-a.</p> <p>Utvrđena povreda člana 6. st. 1.</p>

<p>Član 2</p>	<p><i>Zinatullin v. Russia</i>, br. 10551/10</p> <p>28. januar 2020.</p> <p>Odjel III</p>	<p>Pravo na život. Nesreća na gradilištu i životno opasne povrede koje je pretrpio maloljetnik.</p> <p>Aplikant je maloljetnik koji je kao četrnaestogodišnjak pretrpio teške povrede, uslijed nesreće na gradilištu nedovršene zgrade. Zgrada je u vlasništvu općine i nesmetan pristup joj je bio omogućen sa strane lokalne škole. Nesreća je rezultirala invaliditetom.</p> <p>Krivični postupak protiv službenika iz kancelarije gradonačelnika nikada nije pokrenut jer je utvrđeno da se nesreća dogodila zbog aplikantovog ponašanja i nedostatka brige. Parnična tužba je djelomično usvojena i dodijeljeno je oko 600 eura naknade nematerijalne štete.</p> <p>Primjenjivost člana 2. (vidjeti paragrafe 25-30 presude). Primjena načela koja se odnose na proceduralne obaveze država u slučajevima koji uključuju nenamjerno nanošenje povreda koje su opasne po život, u kontekstu aktivnosti koje se provode na gradilištima, (v. predmete <i>Öneryildiz v. Turkey</i> [Veliko vijeće]; <i>Nicolae Virgiliu Tănase v. Romania</i> [Veliko vijeće]; <i>Cevrioğlu v. Turkey</i>); i je li država pružila efikasan sudski odgovor kako to zahtijeva član 2.</p> <p>Pravni lijek(ovi) koji se trebaju pružiti žrtvi na domaćem nivou (paragrafi 32-37). Iznos naknade koji su dodijelili građanski sudovi nije bio dovoljan da bi predstavljao odgovarajuću naknadu. Vidi posebno paragrafe 44-47 presude. Nije potrebno posebno ispitivati da li je u ovom slučaju došlo do kršenja člana 13 Konvencije.</p> <p>Utvrđena povreda člana 2.</p>
<p>Član 8</p>	<p><i>Breyer v. Germany</i>, br. 50001/12</p> <p>30. januar 2020.</p> <p>Odjel V</p> <p>Predmet nije konačan.</p> <p>Podnesen je zahtjev da se predmet ustupi Velikom vijeću.</p>	<p>Lični podaci korisnika telekomunikacijskih usluga. Pravo na privatni život.</p> <p>Zakonska obaveza pružatelja telekomunikacijskih usluga da čuvaju lične podatke svih svojih kupaca, čak i kad takvi podaci nisu potrebni za naplatu usluga ili ispunjenje drugih ugovornih obaveza. Podnositelji predstavke su korisnici pretplatničkih SIM kartica za mobilne telefone čiji su podaci pohranjeni u skladu s gore navedenom obavezom. Pristup tim podacima se u određenim definiranim okolnostima obezbjeđuju državnim organima.</p> <p>Novo pitanje zaštite podataka. Opsežan pregled sudske prakse iz člana 8. koji se odnosi na zaštitu privatnog života pri korištenju ličnih podataka, posebno u pogledu načela informacijskog samoodređenja (vidi predmet <i>Satakunnan Markkinapörssi Oy and Satamedia Oy v. Finland</i> [Veliko vijeće], paragraf 137 presude).</p> <p>Koje(a) pravo(a) Konvencije je afektirano: član 8: prepiska / privatni život ili član 10: sloboda izražavanja? Pogledajte paragrafe 60-63 presude.</p> <p>Pitanje predvidljivosti zakona u ovom slučaju usko je povezano sa širim pitanjima je li miješanje bilo potrebno u demokratskom društvu i proporcionalno (paragraf 85 presude).</p>

		<p>Polje slobodne procjene države kada je u pitanju zaštita nacionalne sigurnosti i borba protiv kriminala, a posebno organizovanog kriminala i terorizma. Reference na presudu Evropski sud pravde u Luksemburgu (paragrafi 94-95 presude).</p> <p>Nije utvrđena povreda člana 8.</p>
<p>Član 3</p> <p>Član 13</p>	<p><i>J.M.B. and Others v. France</i>, br. 9671/15 i 31 druga</p> <p>30. januar 2020.</p> <p>Odjel V</p>	<p>Uslovi pritvora u šest francuskih zatvora i efikasnost preventivnog pravnog lijeka u takvoj situaciji (predmet <i>Ananyev and Others v. Russia</i>).</p> <p>Član 34: Efikasni domaći pravni lijekovi i status žrtve (vidi paragrafe 167 -169 presude);</p> <p>Član 13. i član 35. stav 1. (efikasan pravni lijek): Može li preventivni lijek biti djelotvoran u francuskom zakonodavstvu (vidi paragrafe 207-211 presude za pregled sudske prakse). Pogledajte i parničnu ulogu udruženja / nevladinih organizacija i drugih posmatrača u razvoju domaće sudske prakse i osiguravanju općenitijeg pristupa pronalaženju rješenja (paragraf 214). Podnesi trećih strana.</p> <p>Član 3. (uslovi pritvora u zatvoru): Primjena kriterija iz predmeta <i>Muršić v. Croatia</i> [Veliko vijeće] (paragrafi 254-257 presude).</p> <p>Član 46: Prepoznavanje strukturalnog problema prenapučenosti u francuskim zatvorima, opšte mjere potrebne za njegovo rješavanje. Vidi također direktnu vezu između prenapučenosti i neučinkovitosti pravnih lijekova (paragrafi 315-316 presude).</p> <p>Vidi također predmet <i>Sukachov v. Ukraine</i>.</p> <p>Utvrđena povreda člana 3. i člana 13 Konvencije.</p>
<p>Član 8</p>	<p><i>Ahmadov v. Azerbajjan</i>, br. 32538/10</p> <p>30. januar 2020.</p> <p>Odjel V</p>	<p>Državljanstvo.</p> <p>Član 8 (privatni život): Odbijanje da se prizna državljanstvo Azerbejdžana osobama koje su posjedovale službene isprave kojima se potvrđuje njihovo državljanstvo.</p> <p>Pregled sudske prakse Suda o uskraćivanju / opozivu državljanstva / odbijanju zahtjeva za izdavanje lične karte (paragrafi 42-44 presude).</p> <p>Kvalifikacija postupka prema domaćem zakonu nije od presudne važnosti u ovom slučaju (paragraf 45 presude).</p> <p>Neophodne proceduralne mjere zaštite.</p> <p>Utvrđena povreda člana 8. Konvencije.</p>
<p>Član 3</p> <p>Član 13</p>	<p><i>Sukachov v. Ukraine</i>, br. 14057/17</p>	<p>Uslovi pritvora.</p> <p>Osma pilot presuda Suda o uslovima pritvora. Podnosilac predstavke bio je pritvoren u istražnom pritvoru (2016. godine je re-kategoriziran kao zatvor). Prigovor prema članu 3. u pogledu ličnog prostora kao i</p>

	<p>30. januar 2020.</p> <p>Odjel V</p>	<p>drugih uslova pritvora (toaleti, ventilacija, svježi zrak, vlaga i insekti), te prema članu 13. zbog nedostatka efikasnog lijeka u tom pogledu.</p> <p>Član 3: Oslanjanje na metodologiju za procjenu uslova u pritvoru utvrđenu u predmetu <i>Muršić v. Croatia</i> [Veliko vijeće].</p> <p>Član 13: Pregled sudske prakse Suda koja se odnosi na učinkovitost pravnih sredstava (preventivni i kompenzacijski pravni lijekovi) u slučajevima pritvora u skladu s članom 13. (paragrafi 112-123 presude; vidi, nedavne predmete, <i>Ulemek v. Croatia</i> i <i>J.M.B. and Others v. France</i>).</p> <p>Član 46: Pilot presuda. Opsežan spisak općih mera za rješavanje strukturalnog problema uslova pritvora u Ukrajini, a koji se temelji na informacijama Komiteta ministara o izvršenju prethodnih presuda o toj temi protiv Ukrajine (paragrafi 134-161 presude).</p> <p>Utvrđena povreda člana 3. i člana 13. Konvencije.</p>
<p>Član 10</p>	<p><i>Studio Monitori and Others v. Georgia</i>, br. 44920/09</p> <p>30. januar 2020.</p> <p>Odjel V</p>	<p>Sloboda pristupa informacijama. Kaznena evidencija.</p> <p>Sudovi su odbili neobrazložene zahtjeve podnositelca predstavke za pristup krivičnoj evidenciji koja se odnosi na treće osobe koje nisu s njima povezane.</p> <p>Podnosioci predstavke su nevladine organizacije (NVO) osnovane s ciljem provođenja novinarskih istraživanja u pitanjima od javnog interesa i novinar (prva predstavka) i advokat osuđen za prevaru (druga predstavka).</p> <p>Svim podnosiocima predstavki odbijen je pristup krivičnoj evidenciji koja se odnosi na treća, nepovezana, lica. Obim slobode pristupa i prenošenja informacija.</p> <ul style="list-style-type: none"> - Jedan od prvih slučajeva nakon presude Velikog vijeća u predmetu Magyar Helsinki Bizottság protiv Mađarske kojom se testiraju ograničenja prava na pristup informacijama priznatih u toj presudi u određenim okolnostima, te primjenjivost člana 10. u tom kontekstu. - Posebni razlozi u ovom slučaju za ispitivanje osnovanosti primjene člana 10. i postojanje miješanja u slobodu izražavanja podnositelca predstavke. Vidi paragraf 32 presude. - Primjena kriterija utvrđenih u predmetu <i>Magyar Helsinki Bizottság v. Hungary</i> [Veliko vijeće]. <p>Nije utvrđena povreda člana 10. Konvencije.</p>
<p>Član 8</p>	<p><i>Vinks and Ribicka v. Latvia</i>, br. 28926/10</p> <p>30. januar 2020.</p>	<p>Pretraz prostorija. Uključenost specijalnih jedinica. Način provođenja pretraza i zaštitne mjere.</p> <p>Član 8. (privatni život): Aplikanti su u njihovom domu bili podvrgnuti policijskom pretrazu. U pretrazu je učestvovala posebna antiteroristička jedinica u kontekstu krivičnog postupka koji se vodio protiv prvog podnosioca predstavke za utaju poreza i pranje novca.</p> <p>Naoružani službenici specijalne jedinice policije ušli su u kuću kroz prozore, a pratila ih je finansijska policija koja je izvršila pretraz.</p>

	Odjel V	<p>Događaju je prisustvovala kćerka tinejdžerske dobi drugog aplikanta. Prvi aplikant bio je svjedok u krivičnom postupku protiv dvojice navodno korumpiranih službenika finansijske policije.</p> <p>Vidjeti posebno način na koji je izvršen pretres, i važnost zaštitnih mjera koja regulišu prisustvo i ponašanje ovih posebno obučениh jedinica u takvom kontekstu kako bi se adresirao mogući rizik zloupotrebe ovlaštenja i povrede ljudskog dostojanstva (vidjeti paragrafe 114-119; vidi i predmet <i>Kučera v. Slovakia</i>, paragraf 122 presude).</p> <p>Utvrđena povreda člana 8. Konvencije.</p>
--	---------	--

Sedmični pregled sudske prakse

3. – 7. februar 2020. godine

Član	Predmet	Razvoj sudske prakse
Član 35.	<p><i>Safaryan v. Armenia</i> (odluka), br. 16346/10</p> <p><i>Gevorgyan and Others v. Armenia</i> (odluka), br. 66535/10</p> <p>6. februar 2020.</p> <p>Odjel I</p>	<p>Zloupotreba prava na podnošenje aplikacije, član 35. stav 3. (a).</p> <p>Slučaj <i>Safaryan</i> tiče se osude aplikanta za utaju poreza i navodnog oduzimanja njegove imovine zbog poreskog duga (član 6. i član 1. Protokola br. 1). Aplikant nije obavijestio Sud o posrednoj nagodbi s poreskim vlastima i pogrešno je predstavio iznose koji su mu oduzeti. Sud je za ove činjenice saznao od vlade. Vidi predmet <i>Gross v. Switzerland</i> [Veliko vijeće], br. 67810/10, ECHR 2014. godine. Vidi također paragraf 30 odluke: cjelokupna aplikacija može biti pogođena kada se navodna zloupotreba (izostavljanje / lažno predstavljanje) odnosi samo na jedan prigovor.</p> <p>U predmetima <i>Gevorgyan i drugi</i>, aplikanti su se žalili na osnovu člana 6. zbog nedostatka javne rasprave pred Upravnim sudom i nedostatka efektivnog pristupa Kasacionom sudu povodom toga. Nakon toga nisu obavijestili Sud o razvoju događaja koji je uslijedio tokom postupka pred Sudom, a posebno o ponovnom ispitivanju njihove žalbe od strane Kasacionog suda, koje je uslijedilo nakon odluke Ustavnog suda. Vidi posebno paragraf 36 odluke: nema adekvatnog objašnjenja za njihov propust da obavijeste Sud, čak i ako se se u domaćem zakonodavstvu pravni lijek ustavnom sudu u pravilu ne smatra pravnim lijekom koji se mora iscrpiti na domaćem nivou.</p> <p>Usporedite s odlukom da se predmet briše sa liste predmeta u slučaju <i>Belošević v. Croatia</i> (odl.), br. 57242/13, 3. decembar 2019. godine.</p> <p>Nedopuštene aplikacije.</p>
Član 13., u vezi s članom 8.	<p><i>Bastys v. Lithuania</i>, br. 80749/17</p> <p>4. februar 2020.</p> <p>Odjel II</p>	<p>Osporavanje nalaza Službe državne sigurnosti.</p> <p>Član 13., u vezi s članom 8: Načini za osporavanje nalaza Službe državne sigurnosti (u dokumentu tajne službe, SSD) koji se protivi izdavanju pozitivnog uvjerenja o sigurnosnoj provjeri za člana Parlamenta. Aplikant se žalio na osnovu člana 6. stav 1., člana 8. i člana 13. Konvencije. Sud je zahtjev ispitao isključivo na osnovu člana 13. uzet u vezi s članom 8. (paragraf 47 presude).</p> <p>Da li su aplikantu bili dostupni efikasni pravni lijekovi za osporavanje navoda koji su protiv njega izneseni u SSD-ovoj bilješci?</p> <p>Vidi posebno paragrafe 81-85 presude o uslovima pod kojima je aplikantu bio dostupan domaći pravni lijek za koji je Sud utvrdio da je djelotvoran. Vidjeti paragraf 52 i paragraf 86 za član 8.</p>

		<p>Nemogućnost osporavanja nalaza sigurnosne službe nadoknađena mogućnošću osporavanja odluke kojom se odbija izdavanje pozitivnog uvjerenja o sigurnosnoj provjeri, a koja je donesena na osnovu nalaza službe sigurnosti.</p> <p>Pravni lijek nije iskorišten zbog ostavke zamjenika predsjednika Parlamenta, prije nego li je predsjednik Parlamenta donio odluku u vezi njegove sigurnosne provjere.</p> <p>Nije utvrđena povreda člana 13. u vezi sa članom 8. Konvencije.</p>
<p>Član 8</p> <p>Član 1. Protokola br. 1</p>	<p><i>Kruglov and Others v. Russia</i>, br. 11264/04 i 15 drugih</p> <p>4. februar 2020.</p> <p>Odjel III</p>	<p>Pretres stana i advokatskih kancelarija. Lica koja obavljaju advokatske poslove, a nisu članovi advokatske komore.</p> <p>Član 8 (dom i prepiska): Policijski službenici izvršili su pretrese domova aplikanata ili njihovih advokatskih kancelarija. Aplikanti su se žalili pred nacionalnim sudovima na nezakonitost naloga za pretres i / ili na način na koji su vršeni pretresi.</p> <p>Različite vrste zainteresiranih osoba: advokati, njihovi klijenti, rođaci: paragraf 126 presude. Neki od aplikanata obavljaju advokatske poslove, ali nisu članovi advokatske komore. Neki aplikanti su bili predmet krivične istrage.</p> <ul style="list-style-type: none"> - Obaveza zaštite odnosa povjerljivosti između advokata i klijenata i postojanje djelotvornih zaštitnih mjera protiv zloupotrebe ili proizvoljnosti: vidjeti paragrafe 125 i slijedeće. - Zaštita odnosa povjerljivosti kada su u pitanju lica koja obavljaju advokatske poslove, a nisu članovi Advokatske komore: paragraf 137 i odgovarajuće zaštitne mjere koje im se trebaju pružiti. Novo pitanje. - Pogledajte i međunarodne pravne materijale o zaštiti odnosa između advokata i klijenata. Paragrafi 102-105 presude. <p>Član 1. Protokola br. 1: dugotrajno zadržavanje zaplijenjenih uređaja za pohranu podataka. Istražni organi mogli su kopirati tražene podatke (vidi paragrafe 144-145 i referencu na predmet <i>Wieser and Bicos Beteiligung GmbH v. Austria</i>, br. 74336/01, ECHR 2007 IV).</p> <p>Utvrđena povreda člana 8, te člana 1. Protokola br. 1.</p>
<p>Član 6.</p>	<p><i>Alexandru Marian Iancu v. Romania</i>, br. 60858/15</p> <p>4. februar 2020.</p> <p>Odjel IV</p>	<p>Nepriistrasnost sudije.</p> <p>Član 6 (krivičnopravni aspekt). Isti sudija apelacionog nivoa je postupao u dva postupka protiv aplikanta. Sudija je tražio izuzeće kako bi otklonio sve sumnje u moguću nedostatak nepristrasnosti. Pitanje pristrasnosti sudije je bilo pokrenuto i od strane aplikanta.</p> <p>Razlozi za donošenje odluke o odbijanju zahtjeva za izuzeće, te detaljno obrazloženje odluke: vidi posebno paragrafe 69-73 presude. Vidi također materijale komparativnog prava: paragrafi 40-43.</p> <p>Nije utvrđena povreda člana 6. st. 1. Konvencije.</p>

Član 2.	<i>Sakvarelidze v. Georgia</i> , br. 40394/10 6. februar 2020. Odjel V	Efikasnost istrage. Pravo na život (član 2). Sin i sestra aplikantice poginuli su 2003. godine, kada je oklopno vojno vozilo (AMV) udarilo u njihov automobil. Aplikantica i njeni nećaci su povrijeđeni. Istraga je zatvorena u martu 2017. godine zbog nastupanja zastare. Aplikantica se žali da je država odgovorna za fatalnu saobraćajnu nesreću i da je naknadna krivična istraga bila neefikasna. Dužina istrage nesreće u kojoj je učestvovalo vojno vozilo (i) koja je rezultirala prekidom krivičnog postupka protiv vozača zbog nastupanja zastare; (ii) što sprečava Sud da odluči o odgovornosti države prema materijalnom aspektu člana 2: paragraf 49. presude Uporedi sa predmetom <i>Nicolae Virgiliu Tănase v. Romania</i> [Veliko vijeće], br. 41720/13, 25. juna 2019. godine Vidi također primjenu pravila o šestomjesečnom roku za podnošenje aplikacije u takvom kontekstu (paragraf 44 presude). Utvrđena povreda proceduralnog aspekta člana 2. Konvencije.
----------------	---	--

Sedmični pregled sudske prakse
10. – 14. februar 2020. godine

Član	Predmet	Razvoj sudske prakse
Član 4. Protokola br. 4	<i>N.D. and N.T v. Spain</i> , br. 8675/15 i 8697/15 13. februar 2020. Veliko vijeće	<p>Migranti. Prisilni povratak stranaca s kopnene granice, nakon pokušaja velikog broja migranata da neovlašteno i masovno pređu tu granicu.</p> <p>Član 4. Protokola br. 4: Aplikanti su dva migranta koji su sa grupom od nekoliko stotina drugih subsaharskih migranata pokušali preći od Maroka do enklave Melilla u Španiji.</p> <p>- Član 37. stav 1. (a) i član 37. stav 1. in fine: kontakt između aplikanata i njihovog zastupnika pred Sudom.</p> <p>Pregled sudske prakse: paragrafi 72-75 presude. Posebne okolnosti vezane za poštivanje ljudskih prava koje zahtijevaju da Sud nastavi ispitivanje aplikacije (paragrafi 75-78 presude).</p> <p>- Član 34 (status žrtve): video zapisi kao dokaz o događajima (paragrafi 86-88 presude).</p> <p>- Član 1: može li država, prizivajući se na izvanredne okolnosti, izmijeniti ili smanjiti opseg svoje nadležnosti, zahtijevajući „izuzeće od nadležnosti“ na dijelu svog teritorija (paragrafi 105-111 i posebno paragraf 110 presude).</p> <p>- Važnost da tužena država pruži stvarni i djelotvoran pristup pravnim sredstvima, posebno u graničnim postupcima kako bi se omogućilo svim osobama koje se suočavaju sa progonom da podnesu zahtjev za zaštitu pod uslovima koji osiguravaju da se prijava obrađuje na način koji je u skladu s međunarodnim normama, uključujući Konvenciju.</p> <p>- Pojam "kolektivnog proterivanja". Primjenjivost člana 4. Protokola br. 4 na neposredan i prisilni povratak stranaca s kopnene granice, nakon pokušaja velikog broja migranata da neovlašteno i masovno pređu tu granicu. Novo pitanje (paragrafi 166-191 presude).</p> <p>Ispitivanje ponašanja aplikanata i posljedica takvog ponašanja prema Konvenciji (paragraf 231).</p> <p>Priliv migranata i azilanata i poteškoće s kojima se suočavaju države (vidi 78, 106-110, 169, 221, 232).</p> <p>- Član 13 uzet u vezi s članom 4. Protokola br. 4: posljedice ponašanja aplikanata i odgovornosti tužene države: 241-243. Nedostatak pojedinačnih odluka o izručenju posljedica je ponašanja aplikanata.</p> <p>Nije utvrđena povreda člana 4. Protokola br. 4, niti povreda člana 13. u vezi sa članom 4. Protokola br. 4.</p>
Član 8.	<i>Gaughran v. the United Kingdom</i> , br. 45245/15 13. februar 2020.	<p>Zadržavanje DNK profila, otisaka prstiju i fotografije osoba osuđenih za manje prekršaje na neograničeno vrijeme.</p> <p>Član 8. (pravo na privatni život): Aplikant je lišen slobode i priznao je krivnju za djelo vožnje pod prekomjernim uticajem alkohola. Kazna mu je izvršena nakon pet godina. Uzeti su mu otisci prstiju, fotografija i DNK uzorak (iz kojeg je urađen DNK profil). DNK uzorak je uništen. Međutim, policija je</p>

	<p>Odjel I</p>	<p>trebala zadržati DNK profil, otiske prstiju i fotografiju (uz upotrebu i za prepoznavanje lica) na neodređeno vrijeme.</p> <p>Neograničeno zadržavanje DNK profila, otisaka prstiju i fotografija osuđenih osoba (biometrijski podaci, uporedite <i>S. and Marper v. the United Kingdom</i> [Veliko vijeće] u vezi neosuđenih osoba). Novo pitanje o tome može li zadržavanje fotografije predstavljati ometanje prava na sliku; prikupljanje DNK uzoraka bukalnim brisom u krivičnom kontekstu (<i>Peruzzo and Martens v. Germany</i> (odluka) i <i>Caruana v. Malta</i> (odluka)); polje slobodne procjene i dostupne efektivne zaštitne mjere. Vidi također <i>Trajkovski and Chipovski v. North Macedonia</i>, br. 53205/13, 13. februar 2020. godine.</p> <p>Utvrđena povreda člana 8.</p>
<p>Član 35.</p>	<p><i>Mătăsaru v. the Republic of Moldova</i> (odluka), br. 44743/08</p> <p>13. februar 2020.</p> <p>Odjel II</p>	<p>Zloupotreba prava na podnošenje aplikacije, član 35. stav 3. (a).</p> <p>Supruga aplikanta, novinarka je otkrila novinarima sadržaj prijedloga Suda o prijateljskoj nagodbi, kršeći na taj način povjerljivost pregovora.</p> <p>Član 39. stav 2. Konvencije i pravilo 62. stav 2. Poslovnika Suda.</p> <p>Aplikacija nedopuštena.</p>
<p>Član 1. Protokola br. 1</p>	<p><i>Šeiko v. Lithuania</i>, br. 82968/17</p> <p>11. februar 2020.</p> <p>Odjel II</p>	<p>Izvršenje na penziji dužnika.</p> <p>Član 1. Protokola br. 1: Aplikantica je primalac starosne penzije. Osuđena je po osnovu člana 138, st. 2, tačka (5) i st. 5, te člana 145. st. 2 Krivičnog zakona. U parničnom postupku je obavezana da oštećenima isplati iznos od cca 5.908 eura.</p> <p>Ona se žalila što je na ime izvršenja parnične presude naređen odbitak od 20% od njene niske starosne penzije, sve dok njen dug oštećenima ne bude namiren. Uporedite sa predmetom <i>Larioshina v. Russia</i> (odluka), br. 56869/00, 23. april 2002., u kojem osporena situacija nije nastala kao rezultat krivičnog djela kojeg je počinio aplikant (paragraph 32) i <i>Fábián v. Hungary</i> [Veliko vijeće], br. 78117/13, 5. septembar 2017. godine (paragrafi 33-34).</p> <p>Legitimni cilj zaštite interesa žrtava krivičnih djela. Aplikantica nije lišena svih sredstava za život.</p> <p>Nema povrede člana 1. Protokola br. 1.</p>

<p>Član 10</p>	<p><i>Özer v. Turkey</i> (no. 3), br. 69270/12</p> <p>11. februar 2020.</p> <p>Odjel II</p>	<p>Sloboda izražavanja.</p> <p>Aplikant, vlasnik i glavni urednik izdavačke kuće, optužen je i osuđen na uslovnu kaznu zatvora zbog širenja propagande u znak podrške ilegalnoj oružanoj organizaciji protivno Zakonu o prevenciji terorizma (Zakon br. 3713).</p> <p>U presudi se daje sažetak ranijih presuda / odluka koje je Sud usvojio do danas o ovoj temi i rekapitulacija sudske prakse Suda u ovom kontekstu. Pojašnjenje relevantnih načela koja se iz sudske prakse trebaju izvući (paragrafi 24-33).</p> <p>Propust domaćih sudova da analiziraju da li objavljeni članak podstiče upotrebu nasilja ili predstavlja govor mržnje.</p> <p>Utvrđena povreda člana 10.</p>
<p>Član 1. Protokola br. 1</p> <p>Član 6 st. 1</p> <p>Član 13.</p>	<p><i>Marshall and Others v. Malta</i>, br. 79177/16</p> <p>11. februar 2020.</p> <p>Odjel III</p>	<p>Ograničenje iznosa zakupnine za komercijalne nekretnine.</p> <p>Član 13. u vezi s članom 1. Protokola br. 1 i članom 6. st. 1. (suđenje u razumnom roku): Djelotvornost ustavnosudskog postupka u smislu člana 13. u odnosu na pritužbe iz člana 1. Protokola br. 1 (što se tiče zakupa) i u vezi s prigovorima iz člana 6. stav 1. u vezi dužine trajanja parničnog postupka.</p> <p>Vidi također <i>Galea and Pavia v. Malta</i>, br. 77209/16 i 77225/16, 11. februar 2020. (krivični postupak).</p> <p>Neproporcionalan teret stavljen na pojedinca.</p> <p>Pokretanje postupka pred ustavnim sudom nije djelotvoran pravni lijek u ovom kontekstu.</p> <p>Utvrđena povreda člana 1. Protokola br. 1, člana 6. st. 1, člana 13. u vezi s članom 1. Protokola br. 1, te člana 13. u vezi s članom 6. st. 1 Konvencije.</p>
<p>Član 1. Protokola br. 1</p>	<p><i>Baykin and Others v. Russia</i>, br. 45720/17</p> <p>11. februar 2020.</p> <p>Odjel III</p> <p>Napomena: podnesen zahtjev za upućivanje predmeta Velikom vijeću</p>	<p>(Ne)zakonitost gradnje. Rušenje objekta.</p> <p>Aplikant, završivši izgradnju kuće, registrovao je svoja imovinska prava po pojednostavljenom postupku. Kompanija koja je bila vlasnik i koja je upravljala podzemnim plinovodom u blizini sela, poslala je zahtjev za rušenje kuće, jer nije ispoštovana minimalna dozvoljena udaljenost između objekta i plinovoda. Domaći sud presudio je da je kuća, koja se nalazi na udaljenosti manjoj od 100 metara od plinovoda, nezakonito izgrađeni objekat, i naložio je njeno rušenje o trošku aplikanta.</p> <p>Pitanje o zakonitosti miješanja (primjenjiva domaća pravila). Vidi također <i>Zhidov and Others v. Russia</i>, br. 54490/10, 16. oktobar 2018. godine.</p> <p>Ne postoji jasan i predvidiv pravni osnov za izdavanje naredbe za rušenje kuće koja se nalazi u blizini plinovoda.</p> <p>Utvrđena povreda člana 1. Protokola br. 1.</p>

<p>Član 2.</p>	<p><i>Vovk and Bogdanov v. Russia</i>, br. 15613/10</p> <p>11. februar 2020.</p> <p>Odjel III</p>	<p>(Ne)efikasnost krivične istrage.</p> <p>Aplikanti su maloljetnici koji su zadobili teške povrede kao posljedica eksplozije granate VOG-17 u stambenom djelu grada. Zbog eksplozije je pokrenuta krivična istraga, ali je ista suspendovana više puta (nemogućnost identifikacije počinioca djela) i na kraju je obustavljena zbog nastupanja zastare. Tužbeni zahtjev aplikanta za naknadu nematerijalne štete u parničnom postupku je odbijen zbog nedostatka dokaza (o tome da li je granata pripadala državi ili o bilo kakvim propustima vlasti u sprečavanju njenog gubitka). Proceduralne obaveze države.</p> <p>Primjena principa razjašnjenih u predmetu <i>Nicolae Virgiliu Tănase v. Romania</i> [Veliko vijeće] (2019.) na drugačije okolnosti a, naročito, elaboracija razmjera obaveze države da provede krivičnu istragu tamo gdje od početka nije jasno utvrđeno je li smrt rezultat nesreće ili ne.</p> <p>Učinkovitost pravnih lijekova u krivičnom i parničnom postupku (član 35. stav 1.).</p> <p>Utvrđena povreda člana 2. Konvencije (pravo na život).</p>
<p>Član 10.</p>	<p><i>Atamanchuk v. Russia</i>, br. 4493/11</p> <p>11. februar 2020.</p> <p>Odjel III</p>	<p>Govor mržnje.</p> <p>Član 10. Aplikant je bio rukovodilac lokalnog ogranka političke stranke i vlasnik lokalnih novina (tiraž od 8.000).</p> <p>Osuđen je za poticanje na mržnju i neprijateljstvo (i za degradiranje ljudskog dostojanstva osobe ili grupe ljudi na osnovu njihove etničke pripadnosti, jezika, porijekla i vjerskih uvjerenja) nakon njegovih izjava u vezi predsjedničkih izbora koje su objavljene u članku drugog lokalnog lista dan prije izbora. Također mu je izrečena mjera zabrane vršenja bilo kakve novinarske ili izdavačke aktivnosti u trajanju od dvije godine. Da li je priroda govora aplikanta (govor mržnje protiv etničkih grupa od strane osobe aplikantovog profila) bila dovoljna da opravda krivičnu osudu, novčanu kaznu i zabranu izdavačkih / novinarskih aktivnosti.</p> <p>Rasna diskriminacija. Izuzetne okolnosti koje opravdavaju kazne izrečene aplikantu u kontekstu zakona usmjerenog na borbu protiv govora mržnje: vidjeti paragrafe 66-72 presude (za razliku od predmeta <i>Cumpăna and Mazăre v. Romania</i> [Veliko vijeće], br. 33348/96, 17. decembar 2004.). U ovom slučaju nije potrebno odlučivati da li se član 17. treba primijeniti (paragraf 74 presude).</p> <p>Nema povrede člana 6. i člana 10.</p>
<p>Član 37.</p>	<p><i>Butkus v. Lithuania</i> (dec.), no. 48460/16</p> <p>13. februar 2020.</p>	<p>Brisanje sa liste predmeta. Pitanje je riješeno: član 37. stav 1. (b).</p> <p>Aplikant je dobio certifikat koja mu omogućava rad kao administrator za restrukturiranje. Godinu dana od izdavanja certifikata aplikant je osuđen za pronevjeru. Nekoliko godina kasnije, i premda je njegova osuda bila brisana, certifikat mu je oduzet jer više nije ispunjavao zahtjev da je osoba „visokog moralnog karaktera“ s obzirom na njegovu osudu. Aplikant se žali na osnovu člana 8. zbog trajne prirode zabrane rada kao administratora.</p>

	Odjel IV	Zakon koji je stupio na snagu u januaru 2020. godine ukinuo je trajnu zabranu te predvidio da osoba, nakon što se kazna izbriše iz kaznene evidencije, može ponovo podnijeti zahtjev za dobivanje certifikata: može li se slučaj smatrati kao "riješen" u smislu člana 37. stav 1. (b), primjenom dvostranog testa iz predmeta <i>Pisano v. Italy</i> (brisanje sa liste predmeta) [Veliko vijeće], stav 42. (vidi također predmet <i>Sisojeva and Others v. Latvia</i> (brisanje sa liste predmeta) [Veliko vijeće], paragraf 97; i predmet <i>El Majjaoui and Stichting Touba Moskee v. the Netherlands</i> (brisanje sa liste predmeta) [Veliko vijeće], paragraf 30). Predmet je brisan sa liste predmeta.
Član 3. Član 8.	<i>Buturugă v. Romania</i> , br. 56867/15 11. februar 2020. Odjel IV	Porodično nasilje – fizičko i psihičko, uključujući cyber nasilje. Aplikantica je bila izložena ozbiljnom nasilju u porodici: fizičko i psihičko nasilje uključujući cyber-nasilje (njen suprug koristio je njen Facebook profil i kopirao sadržaj njene prepiske). Član 3. i član 8. uzeti zajedno: Nasilje u porodici i pozitivne obaveze država. Novi aspekt: prvi slučaj koji se odnosi na cyber nasilje supružnika (bivšeg muža). Obaveza domaćih vlasti da u cjelini razmotre sve aspekte nasilja u porodici (uključujući cyber nasilje) (vidi posebno paragrafe 74-79) i relevantne međunarodne i EU materijale, uključujući Istanbulsku konvenciju. Psihološki aspekt porodičnog nasilja (<i>Opuz v. Turkey</i> , paragrafi 132 i 138; <i>T.M. and C.M. v. the Republic of Moldova</i> , paragraf 47; i <i>Talpis v. Italy</i> , paragrafi 129-130). Utvrđena povreda člana 3. i člana 8. Konvencije.
Član 3. Član 5. Član 10. Član 18. u vezi sa članom 5.	<i>Ibrahimov and Mammadov v. Azerbaijan</i> , br. 63571/16 i 5 dr. 13. februara 2020. Odjel V	Krivično gonjenje i kažnjavanje aktivista opozicije. Aplikanti su članovi opoziciono orijentisanog omladinskog pokreta. Oni su crtali grafite na statuu bivšeg predsjednika Azerbejdžana kao oblik političkog protesta. Osuđeni su za krivično djelo u vezi posjedovanja opojnih sredstava. Žale se da njihovo hapšenje / pritvor nije zasnovan na "razumnoj sumnji", jer tvrde da je drogu koja je pronađena kod njih tj. u njihovim stanovima podmetnula policija kako bi ih kaznila zbog crtanja grafita. - Član 5 stav 1 (c): Stepen razumnosti sumnje koji je potreban za hapšenje pojedinca. Vrlo specifičan kontekst ovog slučaja zahtijeva visoku provjeru činjenica (vidi paragraf 113). - Primjenjivost člana 10: Radnje koje predstavljaju mješavinu ponašanja i verbalnog izražavanja i dosežu stepen političkog izražavanja (paragrafi 164-167). Mješanje u prava aplikanta nije bilo samo nezakonito, već je i veoma arbitrarno i nespojivo s načelom vladavine prava (paragraf 173). - Član 18 u vezi sa članom 5. Pritvor aktivista opozicije radi njihovog kažnjavanja. Utvrđena povreda člana 3. u pogledu policijskog tretmana aplikanta, te nedostatka efikasne istrage, člana 5. st. 1, člana 5. st. 4, člana 18. u vezi sa članom 5., te člana 10. Konvencije.

<p>Član 6.</p>	<p><i>Sanofi Pasteur v. France</i>, br. 25137/16</p> <p>13. februar 2020.</p> <p>Odjel V</p>	<p>Obrazloženje odluke. Rok zastare u slučaju tužbenih zahtjeva za naknadu štete zbog progresivne bolesti.</p> <p>Član 6. (civilnopravni aspekt): Aplikantova kompanija proizvodi vakcinu protiv hepatitisa B. Studentska medicinska sestra primila je vakcinu 1992. godine, a njeni simptomi multiple skleroze su se pojavili nekoliko dana nakon toga. Kako se bolest razvijala, pokrenula je postupak 2005. godine. Domaći sudovi su utvrdili da je 10-godišnji rok zastare počeo teći, ne od datuma kupovine vaccine, kao što je tvrdila aplikantova kompanija, već od dana kada se bolest očitovala, što je u slučaju progresivne bolesti morao biti datum kada se ta bolest konsolidovala. Aplikantova kompanija tvrdi da, kao rezultat ovakvog tumačenja u vezi početka računanja roka zastare, efektivno ne bi bilo fiksnog roka za zastaru kada su u pitanju zahtjevi za naknadu štete za progresivna oboljenja.</p> <ul style="list-style-type: none"> - U takvom slučaju, Sud mora izbalansirati pravo žrtve na pristup sudu sa pravom aplikantove kompanije na pravnu sigurnost iz člana 6. - Da li je kasacioni sud dovoljno obrazložio odbijanje zahtjeva aplikanta da se pitanje uputi CJEU-u na preliminarno odlučivanje (vidi <i>Ullens de Schooten and Rezabek v. Belgium</i> i <i>Baltic Master LTD v. Lithuania</i>). <p>Nije utvrđena povreda člana 6. st. 1 u pogledu načina računanja roka zastare, ali je utvrđena povreda člana 6. st. 1 u pogledu obrazloženja odluke kojom je odbijen zahtjev za upućivanje pitanja Evropskom sudu pravde u Luksemburgu.</p>
----------------	--	--

Sedmični pregled sudske prakse
17. – 21. februar 2020. godine

Član	Predmet	Razvoj sudske prakse
Član 7	<i>Jidic v. Romania</i> , br. 45776/16 18. februar 2020. Odjel IV	Primjena blažeg zakona. Aplikant je profesionalni vozač kojem je suđeno zbog vožnje u pijanom stanju. Oglašen je krivim i oduzeta mu je vozačka dozvola. Odredba po kojoj je bio optužen izmijenjena je u odnosu na visinu propisane kazne. Aplikant se žali prema članku 7 da sudovi prilikom odmjeravanja kazne nisu primijenili blaži krivični zakon u njegovom slučaju. Hoće li se ocjena “blažeg zakona” izvršiti <i>in abstracto</i> ili <i>in concreto</i> (v. predmet <i>Maktouf and Damjanović v. Bosnia and Herzegovina</i> [Veliko vijeće], paragrafi 69-70 presude; vidi i predmet <i>Felloni v. Italy</i> , br. 44221/14, paragraf 45, 6. februar 2020.). Da li je postojala realna mogućnost da podnosilac predstavke dobije povoljniju kaznu u slučaju da se u njegovom predmetu primijenio novi krivični zakon? Ocjena Suda u pogledu oba režima krivičnih sankcija i tumačenja od strane nacionalnih sudova. Nije utvrđena povreda člana 7. Konvencije.
Član 8 Član 14. u vezi s članom 8.	<i>Cînta v. Romania</i> , br. 3891/19 18. februar 2020. Odjel IV	Diskriminacija na osnovu mentalnog zdravlja. Razvod. Održavanje kontakata sa djetetom. Podnosilac predstavke tvrdio je da je njegova mentalna bolest igrala značajnu ulogu u odluci suda da ograniči njegova prava održavanja kontakata sa četverogodišnjom kćerkom, u sklopu postupka za razvod braka i odlučivanja o roditeljskom staranju, iako u predmetu nije bilo dokaza da bi on mogao ugroziti dobrobit njegove kćerke. Vidi posebno paragrafe 74 i slijedeće paragrafe u pogledu navodne diskriminacije na osnovu mentalnog zdravlja. Vidi također međunarodni materijal. Član 8: Vidjeti paragraf 41 za informaciju kako su u ovom kontekstu primjenjena načela iz predmeta <i>Strand Lobben and Others v. Norway</i> [Veliko vijeće] (paragrafi 202-204); i paragrafi 46-57. Utvrđena povreda člana 8., te člana 14. u vezi sa članom 8. Konvencije.
Član 6	<i>Marilena-Carmen Popa v. Romania</i> , br. 1814/11 18. februar 2020.	Osuđujuća presuda donesena tek pred sudom posljednje instance. Pravo na pravično suđenje (krivičnopravni aspekt). Optuženi je oslobođen u prvostepenom postupku, a oglašen krivim u žalbenom postupku. Primjena načela izloženih u predmetu <i>Július Þór Sigurþórsson v. Iceland</i> od 16. jula 2019.

	<p>Odjel IV</p> <p>Napomena: Presuda nije konačna. Postavljen zahtjev da se predmet uputi Velikom vijeću na odlučivanje.</p>	<p>Specifična situacija koju treba razlikovati od ostalih slučajeva u kojima su domaći sudovi na konačnoj instanci osudili optuženike, koje su niži sudovi oslobodili krivnje, a da nisu izravno izveli njihove dokaze ili cijenili svjedočenja koja se smatraju relevantnim za osude optuženih: vidjeti paragrafe 46 i slijedeće.</p> <p>U ovom predmetu pred sudom posljednje instance je optuženi iznio dokaze o meritumu predmeta, a drugačija odluka je primarno rezultat drugačije ocjene nalaza i mišljenja vještaka.</p> <p>Nije utvrđena povreda člana 6. Konvencije.</p>
<p>Član 5</p> <p>Član 9</p>	<p><i>Nasirov and Others v. Azerbaijan</i>, br. 58717/10</p> <p>20. februar 2020.</p> <p>Odjel V</p>	<p>Jehovini svjedoci. Sloboda mišljenja, savjesti i vjeroispovijesti.</p> <p>Podnosioci predstavke su članovi vjerske zajednice Jehovinih svjedoka. Žale se na mjere (pritvor i provođenje postupka) poduzete protiv njih nakon što su propovjedajući svoju vjeru od vrata do vrata, vršili distribuciju vjerske literature, koju nadležno državno tijelo navodno nije odobrilo za uvoz.</p> <p>Član 8: da li je pretražena lokacija bila "kuća" aplikata u smislu tog člana (paragrafi 72-75 presude).</p> <p>Utvrđena povreda člana 5. st. 1, te člana 9. Konvencije.</p>
<p>Član 10</p>	<p><i>Religious Community of Jehovah's Witnesses v. Azerbaijan</i>, br. 52884/09</p> <p>20. februar 2020.</p> <p>Odjel V</p>	<p>Jehovini svjedoci. Sloboda izražavanja. Distribucija vjerskih knjiga.</p> <p>Podnosilac predstavke je Vjerska zajednica Jehovinih svjedoka. Žale se, u skladu s članovima 9. i 10. Konvencije, zbog odluke domaćih vlasti da ne dopuste uvoz i distribuciju knjiga koje je podnosilac predstavke izdao ili naručio za objavljivanje.</p> <p>Kako su sporne knjige komentar vjerskog učenja Jehovinih svjedoka, a zajednica podnosioca predstavke ih je namjeravala koristiti u vjerske svrhe, predstavka se ispituje u skladu s članom 10., a tumači se, prema potrebi, u svjetlu člana 9 (vidjeti paragraf 24 presude).</p> <p>Utvrđena povreda člana 10. Konvencije.</p>
<p>Član 3</p> <p>Član 8</p>	<p><i>Y v. Bulgaria</i>, br. 41990/18</p> <p>20. februar 2020.</p>	<p>(Ne)efikasnost istrage.</p> <p>Predmet se odnosi na efikasnost istrage po prijavi podnosioca predstavke za napad i silovanje.</p> <ul style="list-style-type: none"> - Predstavka se ispituje zajednički na osnovu člana 3. i člana 8. (paragrafi 62-65 presude). - Pozitivne obaveze države prema članovima 3 i 8: vidi posebno paragrafe 80-83 i 93-96.

	Odjel V	- Proceduralne obaveze vlasti da preuzmu odgovornost za provođenje istražnih radnji, koje ne zavise od inicijative prijavitelja krivičnog djela (paragraf 93 presude). Utvrđena povreda člana 3. i 8. Konvencije.
Član 5. st. 1 Član 35	<i>Zelčš v. Latvia</i> , br. 65367/16 20. februar 2020. Odjel V	Zadržavanje lica u policijskom automobilu radi sastavljanja prekršajne prijave. Pritužba podnosioca predstavke o njegovom administrativnom pritvoru u policijskom automobilu u vrlo kratkom trajanju radi sastavljanja prekršajne prijave. Član 35., stav 3. (b): Sažetak sudske prakse u vezi „nepostojanja značajne posljedice“ u kontekstu lišenja slobode: paragraf 44 presude. Član 5., stav 1.: Da li je zadržavanje podnosioca predstavke u policijskom automobilu manje od dva sata predstavljalo lišenje slobode (vidi paragrafe 34-41) i je li takvo zadržavanje bilo "zakonito". Pravni osnov za zadržavanje nije bio predvidljiv. Nemogućnost ispitivanja određenih svjedoka pred apelacionim sudom. Ukupna pravičnost postupka nije narušena. Utvrđena povreda člana 5. st. 1. Nije utvrđena povreda člana 6. st. 1. i 3., tačka d) Konvencije.
Član 2 Član 3	<i>M.A. and Others v. Bulgaria</i> , br. 5115/18 20. februar 2020. Odjel V	Optužbe za terorizam. Protjerivanje iz razloga nacionalne sigurnosti. Podnosioci predstavke su ujgurski muslimani iz autonomne kineske regije Xinjiang Uighur (XUAR) koji su, osumnjičeni za terorizam, pobjegli iz Kine. Uhapšeni su u Bugarskoj nakon što su ilegalno prešli bugarsko-tursku granicu. Odbijen im je azil, nakon čega su vlasti donijele odluke o njihovoj repatrijaciji i protjerivanju iz razloga nacionalne sigurnosti. Sud je izrekao privremenu mjeru u skladu s pravilom 39. Poslovnika Suda. Prvi slučaj za ispitivanje u meritumu pritužbi u vezi sa protjerivanjem ujgurskih muslimana natrag u područje XUAR u Kini (v. predmet <i>A.D. and Others v. Turkey</i> , paragrafi 79-84, od 22. jula 2014.). - Pitanja iz članova 2. i 3. Konvencije su neodvojiva. - Poteškoće s kojima se države suočavaju u zaštiti svog stanovništva od terorističkog nasilja: vidi paragrafe 70-71. - Da li je opća situacija u XUAR-u „najekstremniji slučaj“ i samim time dovoljna da spriječi protjerivanje podnosilaca predstavke (v. predmet <i>J.K. and Others v. Sweden</i> [Veliko vijeće], paragraf 86), i ako ne, da li je opća situacija u kombinaciji sa ličnim okolnostima podnosilaca predstavke bila dovoljna da se spriječi njihovo protjerivanje. - Postoje li učinkovita jamstva za zaštitu podnosilaca predstavke (nije naznačena određena odredišna država: paragrafi 80-81 presude). Rizik od arbitrarnog pritvaranja, nečovječnog postupanja i smrti.

		Utvrđeno da bi u slučaju protjerivanja drugog, trećeg i četvrtog aplikanta u Kinu došlo do povrede člana 2. i 3. Konvencije.
--	--	--

Sedmični pregled sudske prakse
24. – 28. februar 2020. godine

Član	Predmet	Razvoj sudske prakse
Član 1 Protokola br. 1	<i>Strezovski and Others v. North Macedonia</i> , br. 14460/16 i 7 drugih 27. februar 2020. Odjel I	Kontrola korištenja imovine. Isključenje sa mreže grijanja. Zaštita imovine: Aplikanti su vlasnici stanova isključenih sa mreže grijanja (kojima upravljaju privatne kompanije), a koja toplotnom energijom opskrbljuje stambene zgrade u kojima se stanovi nalaze. Aplikanti su se žalili na obavezu plaćanja stalne naknade dobavljačima toplotne energije koju je uvela država i koju je odobrio Ustavni sud, smatrajući aplikante neizravnim potrošačima takvog grijanja. - Ekstenzivan pojam „javnog interesa“ i polje slobodne procjene država da definišu šta je „u javnom interesu“. - Član 35. stav 1.: Prigovor Vlade da aplikanti nisu iscrpili domaće pravne lijekove je po prvi put iznesen u kasnijim podnescima Vlade, tačnije skoro pet mjeseci nakon njihovog odgovora na aplikaciju. Sud je odlučio da vlada nije izgubila pravo na ulaganje prigovora zbog neiscrpljivanja domaćih pravnih lijekova (vidi paragrafe 33 i 35 i, predmet, <i>Khlaifia and Others v. Italy</i> [GC], br. 16483/12, paragraf 52, 15. decembar 2016.). - Član 35. stav 3. (b): Prigovor Vlade da aplikanti ne trpe značajne posljedice je odbačen, jer se radi o općem pitanju koje se tiče drugih osoba koje se nalaze u istom položaju kao aplikanti, te više od 120 sličnih predmeta koji su u toku pred Sudom (paragrafi 45-49). Utvrđena povreda člana 1. Protokola br. 1 uz Konvenciju.
Član 8	<i>Çiçek and Others v. Turkey</i> (odluka), br. 44837/07 4. februar 2020. (pisani otpravak 27. februar 2020.) Odjel II	Zaštita okoliša. Iscrpljivanje domaćih pravnih lijekova. Navodno zagađenje zraka i štetne emisije koje dolaze iz postrojenja za proizvodnju vapna blizu grada u kojem žive aplikanti. Hoće li se primjeniti član 8. tj. da li je degradacija okoliša na koju ukazuju aplikanti dovoljno ozbiljna da bi dostigla potreban prag utvrđen u slučajevima koji se bave pitanjima zaštite okoliša. Obaveza aplikanata da potkrijepe svoje žalbe pred Sudom pružanjem relevantnih informacija i razjašnjavanjem stvari ulaganjem žalbe u postupku pred domaćim sudovima (paragrafi 30-32 odluke). Vidi također sažetak relevantne sudske prakse u takvom kontekstu (paragrafi 22-29 odluke). Nedopuštena aplikacija.

<p>Član 6</p>	<p><i>Sigríður Elín Sigfúsdóttir v. Iceland</i>, br. 41382/17</p> <p>25. februar 2020.</p> <p>Odjel II</p>	<p>Sudijaska nepristrasnost.</p> <p>Pravo na pravično suđenje (krivičnopravni aspekt). Aplikant je predsjednik Uprave banke u kolapsu. Osuđen je, između ostalog, za pomaganje i podržavanje tržišne manipulacije u odnosu na dionice u ovoj banci. Žali se da su trojica sudija Vrhovnog suda koji su utvrdili njegovu krivicu u žalbenom postupku imali finansijske interese u toj banci.</p> <p>Objektivna nepristrasnost. Činjenica da je jedini sudija čiji je gubitak bio znatan - a ne skroman – bio u vijeću koje se sastojalo od pet sudija Vrhovnog suda, nije presudna za objektivno pitanje nepristrasnosti (paragrafi 54-57 presude).</p> <p>Tajnost vijećanja. Zbog tajnosti vijećanja nemoguće je utvrditi stvarni uticaj sudije V.M.M. tom prilikom (vidjeti predmet <i>Morice protiv Francuske</i>, v. paragraf 89 presude).</p> <p>Utvrđena povreda člana 6. stav 1. Konvencije obzirom da bi u kontekstu ovog slučaja nepristrasnost Vrhovnog suda mogla biti otvorena stvarnoj sumnji.</p>
<p>Član 1. Protokola br. 1</p>	<p><i>Abukauskai v. Lithuania</i>, br. 72065/17</p> <p>25. februar 2020.</p> <p>Odjel II</p>	<p>Učinkovitost istrage.</p> <p>Kuća podnositelca predstavke je namjerno zapaljena, a oni su iz nje pobjegli kroz prozor.</p> <p>Krivična istraga je na kraju obustavljena bez identifikacije počinitelja.</p> <p>Tužilac je u kasnijem disciplinskom postupku prihvatio da određene istražne radnje nisu bile pravilno provedene, iako ti nedostaci nisu nužno uticali na ishod istrage.</p> <p>Podnosioci predstavke su pokrenuli i građanski postupak protiv države, ali je njihov zahtjev za naknadu štete odbijen. Tokom cijelog domaćeg postupka nisu tvrdili da su pretrpjeli bilo kakve ozljede ili da su im bili ugroženi život ili zdravlje.</p> <p>Priroda i obim pozitivnih obaveza države da istraže krivična djela koja se tiču uništavanja imovine (predmet <i>Blumberga v. Latvija</i> (br. 70930/01, 14. oktobar 2008.) i odgovarajući test (paragrafi 58-61 presude): pozitivna obaveza države da provede istragu neće biti ispunjena tamo gdje se mogu utvrditi „grubi i ozbiljni nedostaci“ u krivičnoj istrazi.</p> <p>Postoji drugačija obaveza države kada je riječ o provođenju istrage vezane za prijetnje životu i zdravlju osoba.</p> <p>Nije utvrđena povreda člana 1. Protokola br. 1.</p>
<p>Član 34</p>	<p><i>İhsan Doğramacı</i></p>	<p>Pravo univerziteta na podnošenje predstavke.</p>

	<p><i>Bilkent Üniversitesi v. Turkey</i> (odluka), br. 40355/14</p> <p>28. januar 2020. (pismeni otpravak 27. februar 2020.)</p> <p>Odjel II</p>	<p>Da li je univerzitet, koji je podnio predstavku pred Evropskim sudom za ljudska prava, javni / privatni subjekt u kontekstu primjene člana 34.</p> <p>Pogledajte sažetak sudske prakse: paragrafi 36-38 odluke.</p> <p>Primjena relevantnih načela u smislu da se podnosilac predstavke ne smatra nevladinom organizacijom u smislu člana 34 Konvencije (paragraf 45 odluke).</p> <p>Nedopuštena aplikacija.</p>
<p>Član 6.</p>	<p><i>Paixão Moreira Sá Fernandes v. Portugal</i>, br. 78108/14</p> <p>25. februar 2020.</p> <p>Odjel II</p>	<p>Borba protiv korupcije.</p> <p>Pravo na pravično suđenje (krivičnopravni aspekt): Podnosilac predstavke osuđen je zbog snimanja razgovora u kontekstu korupcije.</p> <ul style="list-style-type: none"> - Apelacioni sud je osudio podnosioca predstavke, prvi put, na drugoj instanci, a da nije izravno ocijenio dokaze (paragraf 65 presude). - Obrazloženje Apelacionog suda u presudi o krivici podnosioca predstavke otkrilo je propuste ovog suda: nije odgovoreno na važan argument koji je tokom postupka u svoju obranu iznosio podnosilac predstavke (paragrafi 74-76 presude i vidjeti, <i>mutatis mutandis</i>, predmet <i>Khamidov v. Russia</i>, broj 72118/01, paragraf 174, 15. novembar 2007., i predmet <i>Anđelković v. Serbia</i>, broj 1401/08, paragraf 27, od 9. aprila 2013.). <p>Borba protiv korupcije: vidjeti paragraf 79 presude.</p> <ul style="list-style-type: none"> - Nedostatak nepristrasnosti Apelacionog suda kada je u drugostepenom postupku podnosiocu predstavke izrekao kaznu (novčanu kaznu) (paragrafi 86-94 presude). <p>Utvrđena povreda člana 6. st. 1 Konvencije.</p>
<p>Član 8.</p>	<p><i>Y.I. v. Russia</i>, br. 68868/14</p> <p>25. februar 2020.</p>	<p>Oduzimanje roditeljskog prava.</p> <p>Pravo na porodični život. Aplikantica se žalila što je lišena roditeljskog prava u odnosu na svoje troje djece jer je uzimala drogu i bila nezaposlena. Vlasti su smatrale da bi ostavljanje djece u njenoj skrbi dovelo u pitanje njihovo zdravlje i razvoj.</p>

	<p>Odjel III</p> <p>Napomena: presuda nije konačna. U toku je razmatranje zahtjeva za upućivanje predmeta Velikom vijeću.</p>	<p>Briga o djeci i primjena principa utvrđenih u predmetu <i>Strand Lobben and Others v. Norway</i> [Veliko vijeće] i, posebno, jesu li od početka poduzimani odgovarajući koraci kako bi se omogućilo eventualno ponovno ujedinjenje porodice.</p> <p>Uloga vlasti u području socijalne zaštite: paragraf 87 presude.</p> <p>Djeca su bila odvojena od majke, a djeca su se također razdvojila: paragraf 94 presude.</p> <p>Utvrđena povreda člana 8. Konvencije.</p>
<p>Član 3.</p>	<p><i>A.S.N. and Others v. the Netherlands</i>, br. 68377/17 i 530/18</p> <p>25. februar 2020</p> <p>Odjel IV</p> <p>Napomena: presuda nije konačna. U toku je razmatranje zahtjeva za upućivanje predmeta Velikom vijeću.</p>	<p>Odbijanje zahtjeva za azil i deportacija u zemlju porijekla.</p> <p>Podnosioci predstavke su porodica afganistanskih sikha čiji su zahtjevi za azil u Nizozemskoj odbijeni. Žalili su se da bi ih protjerivanje u Afganistan izložilo stvarnom riziku da će se prema njima postupati protivno članovima 2 i / ili 3. Konvencije.</p> <p>Vidjeti posebno opću situaciju Sikha u Afganistanu (paragrafi 107-112 presude) i ocjenu Suda koja se tiče humanitarnih uslova kojima će aplikanti biti izloženi u slučaju deportacije u Afganistan (paragrafi 125-129 presude).</p> <p>Nema povrede člana 3. u slučaju deportacije podnositelaca predstavke u Afganistan.</p>

<p>Član 5. stav 1. i 4.</p> <p>Član 18. u vezi sa članom 5.</p>	<p><i>Khadija Ismayilova v. Azerbaijan (br. 2),</i></p> <p>br. 30778/15</p> <p>27. februar 2020.</p> <p>Odjel V</p>	<p>Hapšenje istraživačke novinarkice i određivanje pritvora.</p> <p>Aplikantica je istraživačka novinarka koja je objavila kritičke članke o članovima Vlade i njihovim porodicama.</p> <p>Ona se žali da njezino hapšenje i pritvor prije suđenja nisu bili utemeljeni na postojanju razumne sumnje, te da su navedene mjere primijenjene u druge svrhe osim onih koje su propisane Konvencijom.</p> <p>Član 5. stav 1. tačka (c): Lišenje slobode i pritvor aplikantice se u početku temeljio na lažnoj prijavi koja je podnesena kao rezultat prisile.</p> <p>Član 5. stav 4.: Sistemski neuspjeh domaćih sudova da provjere postojanje razumne sumnje na kojoj se temelji hapšenje aplikantice i određivanje pritvora.</p> <p>Član 18 u vezi s članom 5: Mjere za ušutkivanje i kažnjavanje aplikantice zbog novinarskih aktivnosti.</p> <p>Utvrđena povreda člana 5. stavovi 1., 3. i 4., člana 6. st.2, te člana 18. u vezi sa članom 5.</p>
---	---	---

Sedmični pregled sudske prakse
2. – 6. mart 2020. godine

Član	Predmet	Razvoj sudske prakse
Član 1. Protokola br. 1	<i>Grobelny v. Poland</i> , br. 60477/12 5. mart 2020. Odjel I	Invalidska penzija. Pravo na imovinu. Podnosiocu predstavke, poljoprivredniku, dodjeljena je invalidska penzija. Međutim, ista mu nije isplaćivana gotovo dvije godine zbog greške vlasti i usprkos prepoznatoj nesposobnosti za obavljanje poslova na poljoprivrednom gazdinstvu. Žalio se na odbijanje vlasti da mu dodijele naknadu za period tokom kojeg nije imao finansijsku podršku države, uprkos prepoznatoj nesposobnosti za rad. Načelo „dobrog upravljanja“ u pitanjima od krucijalnog značaja za pojedince poput socijalnih i zdravstvenih davanja i drugih imovinskih prava; prebacivanje posljedica pogreške koja se može pripisati vlastima (pogrešna procjena zdravstvenog stanja podnosioca predstavke od strane medicinskih stručnjaka) na podnosioca predstavke (paragrafi 61-70 presude). Utvrđena povreda člana 1. Protokola br. 1.
Član 5.	<i>Baş v. Turkey</i> , br. 66448/17 3. mart 2020. Odjel II Napomena: presuda nije konačna. U toku je razmatranje zahtjeva za upućivanje predmeta Velikom vijeću.	Pritvor određen sudiji koji se povezuje sa vojnim udarom. Podnosilac predstavke je sudija za kojeg se sumnja da je član oružane terorističke organizacije. Za ovu organizaciju se pretpostavlja da je planirala pokušaj vojnog udara od 15. jula 2016. Određen mu je pritvor prije suđenja i protiv njega je podignuta optužnica jedanaest mjeseci kasnije. Prvi put se pojavio na prvom ročištu pred sudijom koji je odlučivao o mjeri pritvora, nakon što je započelo njegovo suđenje. Nadležni sud ga je proglasio krivim i osudio ga. - Član 5. stav 4. (brzina revizije): razdoblje od jedne godine i dva mjeseca bez ročišta suda za ocjenu mjere pritvora ne može se opisati kao "razumno"; zahtjevi nezavisnosti i nepristranosti: primjena principa utvrđenih u članu 6. (građanskopravni aspekt): vidjeti paragraf 158 presude. - Član 5. stav 1. (postupak propisan zakonom): Zahtjevi pravne sigurnosti postaju još važniji kada je sudija lišen slobode (paragraf 158 presude). - Član 5. stav 1. tačka (c): Suočavanje s terorističkim krivičnim djelom ne može opravdati ekstenzivno tumačenje pojma „razumnosti“ do tačke kada je narušena suština zaštite koja je osigurana navedenim članom (vidi paragraf 184 presude). - Član 15: Odstupanje u izvanrednim okolnostima. Utvrđena povreda člana 5. st. 1 i člana 5. st. 4. Konvencije,

<p>Član 8.</p>	<p><i>Platini v. Switzerland</i> (odluka), br. 526/18</p> <p>11. februar 2020. (pisani otpravak 5. mart 2020.)</p> <p>Odjel III</p>	<p>Zabrana obavljanja aktivnosti. Odgovornost države za odluke Arbitražnog suda za sport.</p> <p>Pravo na privatni život.</p> <p>Podnosilac predstavke poznati je bivši profesionalni fudbaler koji je u relevantno vrijeme imao i druge značajne i međunarodne uloge u aktivnostima vezanim za nogomet.</p> <p>FIFA mu je izrekla disciplinsku sankciju, koju je potvrdio arbitražni sud za sport (CAS), a potom i Savezni vrhovni sud Švicarske: zabranjeno mu je obavljanje bilo koje aktivnosti u vezi s fudbalom u razdoblju od četiri godine.</p> <ul style="list-style-type: none"> - Iako se Sud nedavno bavio pitanjem postupanja CAS-a / Saveznog suda u skladu sa različitim aspektima člana 6. (v. predmet <i>Mutu and Pechstein v. Switzerland</i>, 2018.), ovo je prvi slučaj u vezi s pritužbom zbog povrede materijalnog prava iz Konvencije (član 8) od strane CAS-a. - Koji je izvor odgovornosti države s obzirom na to da je CAS uspostavljen u okviru nezavisne privatne fondacije (v. presudu u predmetu <i>Mutu and Pechstein</i>, paragrafi 66-67). - Primjenjivost člana 8. u kontekstu profesionalnog sporta (paragrafi 53-58, predmet <i>Denisov v. Ukraine</i> [Veliko vijeće], 2018). Je li država ispunila svoju pozitivnu obavezu zaštite privatnog života podnosioca predstavke imajući u vidu postojeća institucionalna i procesna jamstva i razloge za donošenje odluka. <p>Neprihvatljiva aplikacija.</p>
<p>Član 46.</p>	<p><i>Munteanu v. Romania</i> (odluka), br. 54640/13</p> <p>11. februar 2020. (pisani otpravnik 5. mart 2020.)</p> <p>Odjel IV</p>	<p>Izvršenje odluke Evropskog suda za ljudska prava.</p> <p>Podnosioci predstavke prigovaraju na temelju članova 6. i 13. zbog odbijanja Visokog kasacionog suda da ponovi domaći postupak nakon što je u prethodnom slučaju podnosioca predstavke Evropski sud za ljudska prava utvrdio povredu načela pravne sigurnosti i imovinskih prava aplikanta.</p> <p>Član 46.: Aplikanti prije svega ukazuju na nemogućnost izvršenja presude Evropskog suda za ljudska prava ili na nemogućnost otklanjanja povrede koju je Sud već utvrdio, te stoga ne spadaju u nadležnost Suda <i>ratione materiae</i> (vidjeti predmet <i>Moreira Ferreira v. Portugal</i> (br. 2) [Veliko vijeće], broj 19867/12, 11. juli 2017.) - odnosno predmet su nadzora izvršenja od strane Komiteta ministara.</p> <p>Član 6. (neprihvatljivost): Viši sud smatrao je da aplikantov zahtjev za preispitivanje domaće odluke ne ispunjava sve zakonske kriterije prihvatljivosti, te ga je odbacio kao nedopušten iz procesnih razloga, ne ocjenjujući nijedno bitno pitanje (uporedi sa predmetom <i>Bochan v. Ukraine</i> (br. 2) [Veliko vijeće], 22251/08, ECHR 2015 i predmetom <i>Moreira Ferreira</i> (br. 2)).</p> <p>Neprihvatljiva aplikacija.</p>
<p>Član 8.</p>	<p><i>Convertito and Others v. Romania</i>,</p>	<p>Poništenje diploma zbog propusta u postupku registracije.</p> <p>Pravo na privatni život.</p>

	<p>br. 30547/14 i 4 drugih</p> <p>3. mart 2020.</p> <p>Odjel IV</p>	<p>Aplikanti su dobili ovlaštenje u Rumuniji da završe puni šestogodišnji tečaj stomatologije i stekli su državne diplome. Njihove diplome su poništene zbog administrativnih propusta učinjenih tokom postupka registracije za prvu godinu studija.</p> <p>Primjenjivost člana 8.: vidi prije svega paragrafe 28 i 29 o pojmu "privatni život" u ovom kontekstu (posebno vidi predmet <i>Denisov c. Ukraine</i> [Veliko vijeće], br. 76639/11, paragraf 115, 25. septembar 2018.).</p> <p>Utvrđena povreda člana 8. Konvencije.</p>
<p>Član 1. Protokola br. 1</p>	<p><i>Filkin v. Portugal</i>, br. 69729/12</p> <p>3. mart 2020.</p> <p>Odjel IV</p>	<p>Krivična istraga. Pranje novca. Zamrzavanje računa trećih lica koja nisu obuhvaćena istragom.</p> <p>U okviru krivične istrage sumnjivih bankarskih transakcija moguće povezanih sa pranjem novca, a koja se vodila protiv treće strane, istražni sudija je naredio zamrzavanje računa čiji je aplikant suvlasnik. Banka ga je obavijestila da, u skladu sa odlukom sudije, ne može koristiti svoj račun.</p> <p>Mjera je nekoliko puta produžena sprečavajući aplikanta da pristupi svom računu isključivo zbog postojanja sumnji protiv treće strane.</p> <p>Koraci koje je aplikant poduzeo kako bi ukinuo naredbu za zamrzavanje računa su bili neuspješni. Konačno, tijelo nadležno za provođenje istrage je obustavilo slučaj i ukinulo mjeru koja se do tad primjenjivala više od tri godine, iako aplikant nije imao formalni status u postupku i nije mogao pristupiti spisima predmeta koji su bili klasificirani kao povjerljivi.</p> <p>- Potrebna procesna jamstva koja se trebaju omogućiti aplikantu i uticaj dužine istrage u kontekstu sumnji na pranje novca.</p> <p>Utvrđena povreda člana 1. Protokola br. 1.</p>

Sedmični pregled sudske prakse

9. – 13. mart 2020. godine

Član	Predmet	Razvoj sudske prakse
Član 8.	<p><i>Hudorovič and Others v. Slovenia</i>, br. 24816/14 i 25140/14</p> <p>10. mart 2020.</p> <p>Odjel II</p>	<p>Pristup osnovnim komunalnim uslugama, posebno pitkoj vodi. Ranjive grupe.</p> <p>Pravo na dom, privatni i porodični život.</p> <p>Slučaj se odnosi na pristup osnovnim komunalnim uslugama i, posebno, sigurnoj pitkoj vodi. Podnosioci predstavke pripadaju romskim zajednicama koji žive u ilegalnim naseljima. Žale se u skladu s članom 8., samostalno i u vezi s članom 14., te u skladu s članom 3. da im nije omogućen pristup komunalnim uslugama, a država nije posebno uzela u obzir njihove potrebe i ranjivu situaciju.</p> <ul style="list-style-type: none"> - Obim pozitivne obaveze države da osigura pristup komunalnim uslugama, posebno grupi koja je socijalno ugrožena. Primjenjivost člana 8. - primjena testa koji se odnosi na prag ozbiljnosti posljedica (vidi predmet <i>Denisov v. Ukraine</i> [Veliko vijeće]) zbog bilo kakvog nedostatka pristupa („trajni i dugogodišnji nedostatak“ pristupa sigurnoj pitkoj vodi sa „različitim štetnim posljedicama po zdravlje i ljudsko dostojanstvo“ efektivno narušava srž privatnog života i uživanja u domu, paragraf 115 presude). Postojanje bilo kakve pozitivne obaveze države i njezin eventualni sadržaj određuje se u zavisnosti od posebnih okolnosti osoba koje su pogođene, uzimajući u obzir i pravni okvir, kao i ekonomsko i socijalno stanje same države. - Uzimanje u obzir ranjivog i nepovoljnog položaja romskog stanovništva i njihove specifične potrebe: vidi, posebno, paragrafe 142-147 presude. - Primjenjivost člana 3. u takvom kontekstu (§ 165) - vidjeti predmet <i>O'Rourke v. the United Kingdom</i> (odluka) i <i>Budina v. Russia</i> (odluka). <p>Pogledajte također intervencije trećih strana, kao i relevantni međunarodni materijal.</p> <p>Nije utvrđena povreda člana 8., člana 14. u vezi sa članom 8., niti povreda člana 3. samostalno ili u vezi sa članom 14. Konvencije.</p>
Član 6. Član 10.	<p><i>Altıntaş v. Turkey</i>, br. 50495/08</p> <p>10. mart 2020.</p> <p>Odjel II</p>	<p>Pravo na pristup sudu. Opravdano ograničenje slobode izražavanja.</p> <p>Podnosilac predstavke objavio je članak kojim odobrava ili veliča počinjenje povijesnog terorističkog čina (otmica i ubistva talaca u 1970-ima od strane nezakonite organizacije). Incident je ostao od istorijske važnosti za osobe koje podržavaju tu organizaciju, a članak je objavljen u lokalnim novinama, gdje se otmica dogodila.</p> <p>Član 10.: Važnost konteksta u slučaju izražavanja koje opravdava nasilje, mržnju ili netoleranciju (vidi predmet <i>Zana v. Turkey</i>, paragrafi 57-60, i <i>Perinçek v. Switzerland</i> [Veliko vijeće], paragraf 208); i do koje mjere država može kriminalizirati govor o istorijskim zločinima.</p>

		<p>Nedostatno obrazloženje u presudama domaćih sudova ne sprečava Sud da ispita publikaciju dok se ona tiče nasilnih djela / poticanja na nasilje. Pogledajte sažetak relevantne sudske prakse, paragraf 30.</p> <p>Član 6. (krivičnopravni aspekt): Pristup sudu radi osporavanja novčane kazne (paragrafi 16-22 presude). Utvrđena povreda člana 6. st. 1 Konvencije. Nije utvrđena povreda člana 10. Konvencije.</p>
<p>Član 9.</p>	<p><i>Dyagilev v. Russia</i>, br. 49972/16</p> <p>10. mart 2020.</p> <p>Odjel III</p> <p>Napomena: presuda nije konačna. U toku je razmatranje zahtjeva za upućivanje predmeta Velikom vijeću.</p>	<p>Prigovor savjesti. Zamjena vojne službe civilnom službom.</p> <p>Podnosilac predstavke završio je fakultet i stekao je uslove za vojnu službu. Pohađao je pacifistički seminar i tvrdi da je nakon toga razvio prigovor savjesti. Njegova molba da vojnu službu zamijeni alternativnom civilnom službom odbačena je zbog nedostatka dokaza o ozbiljnosti prigovora savjesti.</p> <p>Pozitivne obaveze vlasti da uspostave učinkovit i dostupan postupak za procjenu ozbiljnosti uvjerenja podnosioca predstavke (paragrafi 59-84 presude).</p> <p>Potrebni elementi nezavisnosti Vojne komisije; da li je odluka o odbijanju alternativne službe bila "očigledno proizvoljna"? Stepen i priroda dokaza koji se zahtijevaju od podnosioca predstavke o postojanju ozbiljnog i nepremostivog sukoba između obaveze služenja u vojsci i njegovih uvjerenja (paragrafi 85-95 presude).</p> <p>Da li spontano formirano uvjerenje može poslužiti kao opravdanje zahtjeva za alternativnu službu, i ako može, kako potvrditi takvo uvjerenje?</p> <p>Nije utvrđena povreda člana 9. Konvencije.</p>
<p>Član 6.</p>	<p><i>Chernika v. Ukraine</i>, br. 53791/11</p> <p>12. mart 2020.</p> <p>Odjel V</p>	<p>Svjedoci.</p> <p>Pravo na pravično suđenje (krivičnopravni aspekt). Podnosilac predstavke je bivši policijski istražitelj koji je osuđen zbog optužbi za prisvajanje opojnih sredstava.</p> <p>U fazi postupka prije suđenja, saslušana su, između ostalih, tri svjedoka, a bilo je omogućeno i suočavanje svjedoka s podnosiocem predstavke. Samo je jedan od tih svjedoka saslušan na suđenju i unakrsno ispitivan. Osuđujuća presuda je ukinuta u žalbenom postupku, a na ponovnom suđenju pred sudom u drugom sastavu nijedan od svjedoka nije ponovo ispitan.</p> <p>Sveukupna pravednost postupka: Rješavanje sukoba između načela neposrednosti sa jedne strane (paragrafi 47-50) gdje bi propust suda, koji u novom suđenju postupa u drugom sastavu, da ponovo ispita svjedoke saslušane tokom prvog suđenja bio problematičan sa aspekta člana 6. (na primjer, predmet <i>Cutean v. Romania</i> i <i>Svanidze v. Georgia</i>), i sudske prakse iz predmeta <i>Schatschaschwili v. Germany</i> [Veliko vijeće] koja se odnosi na odsutne svjedoke (paragraf 40-46) gdje činjenica da je podnosilac predstavke imao</p>

		<p>priliku suočavanje sa svjedokom u prekrivičnoj fazi može dovesti do odluke Suda da nema povrede (na primjer, <i>Palchik v. Ukraine</i>).</p> <p>Uporedite sa predmetom <i>Famulyak v. Ukraine</i> (odl.), paragraf 77.</p> <p>Utvrđena povreda člana 6. st. 1. i 3., tačka (d) Konvencije.</p>
--	--	---

Sedmični pregled sudske prakse
16. – 20. mart 2020. godine

Član	Predmet	Razvoj sudske prakse
Član 2.	<p data-bbox="365 349 581 448"><i>Fabris and Parziale v. Italy</i>, br. 41603/13</p> <p data-bbox="365 488 541 516">19. mart 2020.</p> <p data-bbox="365 561 447 589">Odjel I</p>	<p data-bbox="606 349 863 376">Učinkovitost istrage.</p> <p data-bbox="606 384 1866 483">Slučaj se odnosi na smrt u zatvoru aplikantovog srodnika kao rezultat udisanja plina iz boce koja mu je data za kuhanje. Pritužbe aplikanta, ujaka i rođaka pokojnika, na temelju člana 2. Konvencije (materijalni i procesni aspekti).</p> <p data-bbox="606 492 1866 591">Član 34. (status žrtve): Može li se prvi rođak smatrati dovoljno bliskim srodnikom da bi se smatrao indirektnom žrtvom i kriteriji za procjenu u kojim okolnostima rođak može biti indirektna žrtva za potrebe pritužbe iz člana 2. Status žrtve ujaka. Pogledajte paragrafe 37-41 presude.</p> <p data-bbox="606 599 1866 665">Član 35., stav 1.: Iscrpljivanje domaćih pravnih lijekova kada aplikant nije mogao formalno da se kao građanska stranka pridruži krivičnom postupku zbog njegove obustave.</p> <p data-bbox="606 673 1226 701">Pogledajte paragrafe 49 do 59 i osobito paragraf 55.</p> <p data-bbox="606 709 1866 841">Član 2. (materijalni i procesni aspekti): Ograničenja pozitivne obaveze države ako u zatvoru nije bilo neposrednog rizika od samoubistva: vidi, posebno, paragrafe 86 do 88 (vidjeti predmet <i>Keenan v. the United Kingdom</i>, paragrafi 90-93 i <i>Fernandes de Oliveira v. Portugal</i> [Veliko vijeće]). Unatoč nedostacima, istraga se smatra učinkovitom: vidjeti posebno paragraf 97 i paragrafe 99 i 100.</p> <p data-bbox="606 849 1310 876">Nije utvrđena povreda člana 2. Konvencije (pravo na život).</p>

Sedmični pregled sudske prakse
23. – 27. mart 2020. godine

Član	Predmet	Razvoj sudske prakse
Član 4. Protokola br. 4	<i>Asady and Others v. Slovakia</i> , br. 24917/15 24. mart 2020. Odjel III	Zabrana kolektivnog protjerivanja stranaca. Podnosioci predstavke su afganistanski državljani. Pronađeni su skriveni u kamionu na slovačkoj granici, nakon čega su odvedeni u graničnu policijsku stanicu radi utvrđivanja identiteta. Policija je donijela pojedinačne odluke o administrativnom protjerivanju svakog podnosioca predstavke. Samo su neki podnosioci predstavke održali kontakt sa svojim pravnim zastupnicima i pokazali interes za vođenje svog slučaja pred Sudom (vidi posebno paragraf 41 presude). Rekapitulacija sudske prakse data je u paragrafima 57 do 59 presude. Prva primjena predmeta <i>N.D. and N.T. v. Spain</i> [veliko vijeće], 2020.) - Ispitivanje svake pojedinačne situacije prema standardiziranim pitanjima. Dostatnost kratkih intervju a i standardnih odluka o protjerivanju; prisutnost prevodilaca u policijskoj stanici; - Razmatranje mogućnosti koje su podnosiocima predstavke bili na raspolaganju da iznesu argumente protiv njihovog protjerivanja i da im se dovoljno ispituju njihove pojedinačne okolnosti. Nije utvrđena povreda člana 4. Protokola br. 4 uz Konvenciju.
Član 14. u vezi s članom 3. Protokola br. 1	<i>Cegolea v. Romania</i> , br. 25560/13 24. mart 2020. Odjel IV	Registracija za parlamentarne izbore. Aplikantica je predsjednica fondacije talijanske manjine u Rumuniji. Žalila se na diskriminaciju u pogledu svog prava da se kandidira na parlamentarnim izborima 2012. zbog dodatnih zahtjeva (dobrotvorni status), koje je fondacija morala ispuniti, za razliku od prethodno izabranih kandidata nacionalnih manjina. Sistem daje prednost onim organizacijama koje su već izabrane u odnosu na one koje po prvi put prijavljuju kandidate (vidjeti predmet <i>Danis and Association of Ethnic Turks v. Romania</i> , br. 16632/09, iz 2015. godine gdje je Sud utvrdio kršenje Konvencije u vezi sa Izborima 2008. godine i tursku manjinu). Ovaj se slučaj odnosi na talijansku manjinu i izbore 2012. godine i postupak kojim bi nacionalna manjina mogla steći potreban dobrotvorni status i, na kraju, da li je u sistem ugrađeno dovoljno zaštitnih mjera kako bi se izbjegla proizvoljna primjena izbornog zakona (obim diskrecionih ovlaštenja izvršne vlasti i postojanje odgovarajućeg sudske nadzora). Utvrđena povreda člana Član 14. u vezi s članom 3. Protokola br. 1. uz Konvenciju.
Član 2.	<i>Marius Alexandru and</i>	Sigurnost na javnim putevima i odgovornost države.

	<p><i>Marinela Ștefan v. Romania</i>, br. 78643/11</p> <p>24. mart 2020.</p> <p>Odjel IV</p>	<p>Slučaj se odnosi na nesreću u kojem je stablo palo na automobil aplikantata na glavnoj javnoj saobraćajnici. Aplikanti su tom prilikom zadobili povrede, dok su ostali putnici u vozilu poginuli. Aplikacija se ispituje u skladu s članom 2. (vidjeti predmet <i>Nicolae Virgiliu Tănase v. Romania</i> [Veliko vijeć], 2019).</p> <p>Sigurnost na javnim putevima i odgovornost države u okviru procesnog i materijalnog aspekta prava na život.</p> <p>Da li su aplikanti trebali podnijeti građansku tužbu za naknadu štete (vidi paragraf 94 presude).</p> <p>Utvrđena povreda procesnog aspekta člana 2. Konvencije. Nije utvrđena povreda materijalnog aspekta ovog člana.</p>
<p>Član 10.</p>	<p><i>Centre for Democracy and the Rule of Law v. Ukraine</i>, br. 10090/16</p> <p>26. mart 2020.</p> <p>Odjel V</p>	<p>Sloboda pristupa i prenošenja informacija.</p> <p>Aplikant je nevladina organizacija koja tvrdi da su joj vlasti uskratile pristup informacijama koje su joj bile potrebne za učinkovito obavljanje njenih aktivnosti. Radi se o informacijama o obrazovanju i radnom iskustvu koje su navedene u biografijama kandidata za parlamentarne izbore.</p> <p>Primjena predmeta <i>Magyar Helsinki Bizottság v. Hungary</i> [Veliko vijeće], 2016.</p> <p>Primjena člana 10. vezana za meritum (vidi paragraf 55 presude i odluku u predmetu <i>Centre for Democracy and the Rule of Law v. Ukraine</i> (odl.), br. 75865/11, za koju su date određene informacije u slijedećem paragrafu sedmičnog pregleda razvoja sudske prakse.</p> <p>Kriteriji koji se primjenjuju (paragrafi 81-90 presude).</p> <p>NVO koja igra važnu funkciju "čuvara" i informacije od javnog interesa.</p> <p>Proporcionalnost sredstava koja se koriste za zaštitu interesa istaknutih političkih lidera, a posebno hoće li se član 8 (privatni život) uključiti u provođenje testa ravnoteže u vezi sa članom 10. (vidjeti posebno paragrafe 114.-117.)</p> <p>Test ravnoteže koji se mora provesti na domaćoj razini kako bi se usporedili interesi političara kao kandidata u nacionalnim izborima i pravo NVO-a na slobodu izražavanja (paragrafi 117-120).</p> <p>Utvrđena povreda člana 10. Konvencije.</p>
<p>Član 10.</p>	<p><i>Centre for Democracy and the Rule of Law v. Ukraine</i> (dec.), br. 75865/11</p>	<p>Sloboda pristupa i prenošenja informacija.</p> <p>Slučaj se odnosi na zahtjev podnosioca predstavke za pristup kopijama pravnih mišljenja koje su pripremile velike pravne škole i koji su dio spisa predmeta u postupku pred Ustavnim sudom. Primjena predmeta <i>Magyar Helsinki Bizottság v. Hungary</i> [Veliko vijeće], 2016., u vezi pristupa informacijama od strane aplikanta – nevladine organizacije.</p>

	<p>3. mart 2020. (pisani otpravak 26. mart 2020.)</p> <p>Odjel V</p>	<p>Primjenjivost člana 10. i <i>Magyar Helsinki Bizottság</i> kriteriji ispitani su u kontekstu dopustivosti predstavke (paragraf 48, vidjeti predmet <i>Denisov v. Ukraine</i> [Veliko vijeće], 2018. i pročitajte s gore pomenutom presudom <i>Centre for Democracy and the Rule of Law v. Ukraine</i>, br. 10090/16).</p> <p>Potvrda da su ti kriteriji kumulativni.</p> <p>NVO ima funkciju "čuvara". Važnost transparentnosti ustavnog preispitivanja (paragrafi 53. i 55. odluke) Vidi, posebno, "svrhu zahtjeva za pristup informacijama" (paragraf 56 i slijedeći) i potrebu da tijelo koje je podnijelo zahtjev isti precizira i da ga poveže s osnovnom svrhom namjeravanog izražavanja, kako bi se pokazalo postojanje "miješanja" države s pravom na slobodu izražavanja.</p> <p>Nedopuštena aplikacija.</p>
<p>Član 10.</p>	<p><i>Tête v. France</i>, br. 59636/16</p> <p>26. mart 2020.</p> <p>Odjel V</p>	<p>Sloboda izražavanja.</p> <p>Podnosilac predstavke je odvjetnik i općinski vijećnik. Osuđen je i novčano kažnjen zbog lažnog prijavljivanja nakon što je predsjedniku javnog tijela uputio pismo u kojem je izvijestio o navodnom nezakonitom ponašanju treće strane.</p> <p>Važnost testa ravnoteže između suprotstavljenih interesa (slobode izražavanja i zaštite ugleda). Navedeni test nije proveden na domaćoj razini, jer je sud posljednje instance njegovo provođenje smatrao nepotrebnim za presuđenje o navedenom djelu (paragrafi 57-60 presude).</p> <p>Relevantnost činjenice da nije poduzeta bilo kakva radnja kao odgovor na pismo i trajne štete po ugled treće strane.</p> <p>Visoka razina zaštite koju treba obezbjediti političkom izražavanju u vezi s kontroverznim i velikim javnim infrastrukturnim projektom (paragrafi 63 do 65 presude). Relevantnost činjenice što je u pismu upotrijebljen upitni, a ne afirmativni govor (paragrafi 66 i 67 presude).</p> <p>Utvrđena povreda člana 10. Konvencije.</p>
<p>Član 10.</p> <p>Član 1.</p> <p>Protokola</p> <p>1</p>	<p><i>Pendov v. Bulgaria</i>, br. 44229/11</p> <p>26. mart 2020.</p> <p>Odjel V</p>	<p>Oduzimanje servera u svrhu provođenja krivične istrage protiv trećih osoba.</p> <p>Slučaj se odnosi na oduzimanje i zadržavanje kompjuterskog servera koji je u vlasništvu podnosioca predstavke, u okviru krivičnog postupka koji se odnosi na internet stranicu, djelomično hostiranu na aplikantovom serveru, ali koja nije ni na kakav drugi način povezana s podnosiocem predstavke.</p> <p>Kao rezultat navedenog oduzimanja i fizičkog uklanjanja servera, web stranica (vezana za kulturu) koja je u vlasništvu i kojom upravlja podnosilac predstavke je privremeno ugašena: sve dok mu server nije vraćen podnosilac predstavke je mogao samo djelomično omogućiti rad internet stranice.</p> <p>Član 1. Protokola br. 1 (kontrola upotrebe imovine): server podnosioca predstavke bio je zadržan oko sedam i po mjeseci u svrhu provođenja krivične istrage protiv trećih osoba (a ne protiv podnosioca</p>

	<p>predstavke). Podnosilac predstavke se njime koristio za obavljanje profesionalnih aktivnosti. Nužnost uspostavljanja potrebne ravnoteže između legitimnog cilja kojem se teži (sprečavanje nereda ili kriminala i zaštita prava drugih) i imovinskih prava aplikanta (paragrafi od 44 do 51 i 63). Mogućnost vlasti da kopiraju relevantne podatke i odmah vrate server.</p> <p>Član 10: miješanje se sastojalo u zadržavanju aplikantovog servera i informacija koje su na njemu bile pohranjene od strane tužilaštva, što je dovelo da određeni period aplikantova internet stranica posvećena kulturi bude potpuno nedostupna, odnosno da nekoliko mjeseci bude u ograničenoj funkciji. Je li ispunjen zahtjev proporcionalnosti (paragrafi 64-68 presude). Umjetničko izražavanje u usporedbi s političkim govorom (paragraf 66). Vidi također oslanjanje na član 10. prilikom analize predstavke od strane Suda prema članu 1. Protokola br. 1 (paragrafi 61-63).</p> <p>Utvrđena povreda člana 10., kao i člana 1. Protokola br. 1. uz Konvenciju.</p>
--	---

Sedmični pregled sudske prakse
30. mart – 3. april 2020. godine

Član	Predmet	Razvoj sudske prakse
Član 2.	<i>Wareziak v. Poland</i> (dec.), no. 58558/13 10. mart 2020. (pisani otpravak 2. april 2020.) Odjel I	Učešće srodnika u krivičnoj istrazi. Podnosioci predstavke su roditelji maloljetnice koja je umrla nakon razmirica sa drugim mladim osobama. Žali se da im domaći sistem nije dopustio da budu uključeni u postupak koji je uslijedio u mjeri koja je potrebna za zaštitu njihovih legitimnih interesa. Specifičnost konteksta: zaštita interesa maloljetnog delinkvenata (u poređenju s krivičnim postupkom protiv odraslih) i njen uticaj na prava žrtava (podnosioci predstavke). Sažetak sudske prakse kada je riječ o pristupu istrazi od strane srodnika (paragrafi 84-85 i 89-90) i prihvatljiva ograničenja u konkretnom slučaju (paragrafi 87-88 i 91). Relevantni međunarodni materijal (paragrafi 61-62). Nedopuštena aplikacija.
Član 6.	<i>Dos Santos Calado and Others v. Portugal</i> , br. 55997/14 i 3 others 31. mart 2020. Odjel III	Pravo na pravično suđenje (građanskopravni aspekt): Pristup sudu. Ustavni sud proglasio je žalbe podnosilaca predstavke nedopuštenima u skraćenoj odluci koju je donio jedan sudija, iz razloga što ne ispunjavaju zakonom propisane uslove. Prigovor podnosilaca predstavke odbijen je od strane tročlanog vijeća Ustavnog suda. Navodni pretjerani formalizam Ustavnog suda: primjena načela sudske prakse utvrđenih u predmetu <i>Zubac v. Croatia</i> [Veliko vijeće] u odnosu na Vrhovni sud. Utvrđena povreda člana 6. u odnosu na dva aplikanta.
Član 2. Član 3.	<i>Jeanty v. Belgium</i> , no. 82284/17	Pokušaji samoubistva u pritvoru. Istorija psiholoških poteškoća aplikanta. Podnosilac predstavke imao je istoriju psiholoških poteškoća i, nedavno, je bio u pritvoru zbog optužbi za nasilje u porodici, gdje je tri puta (bezuspješno) pokušao počiniti samoubistvo. Nakon puštanja na slobodu nije ispunio uslove puštanja, ponovno je zadržan i, nakon nekoliko sedmica, pokušao je (opet bezuspješno) počiniti samoubistvo. Žalbe na osnovu člana 2. i 3. (materijalni i procesni aspekt) zbog pokušaja samoubistva i uslova / njegovog tretmana u pritvoru.

		<p>Primjena člana 2. kada podnosilac predstavke ne uspije izvršiti samoubistvo (predmet <i>Nicolae Virgiliu Tănase v. Romania</i> [GC]) i potreba da se poduzmu preventivne zaštitne mjere.</p> <p>Član 3: nedostatak psihijatrijske procjene i zadržavanje pritvorenika koji pati od psihološkog poremećaja u običnoj zatvorskoj ćeliji: paragrafi 109-113. Smještaj u izolacijsku ćeliju u periodu od tri dana kao rezultat disciplinske mjere uprkos njegovim ponovljenim pokušajima samoubistva, od kojih jedan dan potpuno go uprkos preporukama CPT-a: paragrafi 117-119.</p> <p>Utvrđena povreda člana 3. u njegovom materijalnom i procesnom aspektu. Nije utvrđena povreda člana 2.</p>
<p>Član 2.</p>	<p><i>Kukhalashvili and Others v. Georgia</i>, br. 8938/07 i 41891/07</p> <p>2. april 2020.</p> <p>Odjel V</p>	<p>Pobuna u zatvoru. Smrt zatvorenika. Efikasnost istrage.</p> <p>Pravo na život (materijalni i procesni aspekt). Pritužba se odnosi na akciju koju je nakon izbivanja pobune u zatvoru provela posebna tačtička skupina. U pobuni je ubijeno najmanje sedam zatvorenika, uključujući članove porodica podnosilaca predstavke. Deseci ostalih zatvorenika teško su ozlijeđeni. Bilo je mnogo polemike oko tačnih okolnosti navedenih događaja: vlasti su optuživale zatvorenike za nemire i nije provedena iscrpna istraga o ulozi zatvorskog odjela u izazivanju krize ili prekomjernoj upotrebi smrtonosne sile tokom akcije izvedene u svrhu smirivanja pobune.</p> <p>Izveštaj Human Rights Watcha, objavljen ubrzo nakon operacije, pružio je detaljnu verziju događaja. Pogledajte metodologiju koju koristi sud u pogledu utvrđivanja činjenica, paragrafi 147-149. Sud se oslanja na sav raspoloživi materijal, uključujući izvještaje nevladinih organizacija, ako je onemogućen da drugačije utvrdi činjenice iz razloga koji se mogu pripisati državi.</p> <p>Utvrđena povreda člana 2. Konvencije (materijalni i procesni aspekt).</p>

Sedmični pregled sudske prakse
6. – 9. april 2020. godine

Član	Predmet	Razvoj sudske prakse
<p>Član 3.</p> <p>Član 13.</p> <p>Član 35. st. 1</p>	<p><i>Shmelev and Others v. Russia</i> (odluka), br. 41743/17 i 16 drugih</p> <p>17. mart 2020. (pisani opravak 9. april 2020.)</p> <p>Odjel III</p>	<p>Uslovi u pritvoru. Izmjena zakona o naknadi štete. Djelotvornost domaćih pravnih lijekova.</p> <p>Novi Zakon o kompenzaciji (popraćen opsežnim objašnjenjima i smjericama) stupio je na snagu u januaru 2020. Zakon predviđa da svako čiji uslovi pritvora krše državne ili međunarodne standarde može tražiti finansijsku naknadu. Zakon je usvojen kao odgovor na predmet <i>Ananyev and Others v. Russia</i> and <i>Sergey Babushkin v. Russia</i>.</p> <p>Aplikanti se žale u skladu s članom 3. na uslove pritvora koji im je određen prije suđenja i nakon osude, te na djelotvornost pravnih lijekova u skladu sa članom 13. Konvencije. Za neke aplikante je pritvor bio ukinut kad su razmijenjena zapažanja, a za druge je pritvor nastavljen.</p> <ul style="list-style-type: none"> - Radi se o prvom razmatranju ovog važnog zakonodavstva (i vezanih unapređenja) kako bi Sud procijenio učinkovitost novog kompenzacijskog i bilo kojeg drugog lijeka u Rusiji. - Detaljan pregled sudske prakse o preventivnim i kompenzacijskim lijekovima i njihova komplementarna priroda (vidi posebno, paragrafe 80-104, te 120 odluke). - Razlikovanje između (a) slučajeva kada zakonodavstvo postavlja standard ličnog prostora koji je kompatibilan sa članom 3. Konvencije (3 m² po pritvoreniku, prema predmetu <i>Muršić v. Croatia</i> [Veliko vijeće]), tako da je novi kompenzacijski pravni lijek učinkovit za ranije okončane pritvore (nedopustiva aplikacija); i (b) slučajeve koji se trebaju iskomunicirati kako bi se posebno razjasnila učinkovitost kompenzacijskih lijekova za druge vrste ranijeg pritvora i preventivnih lijekova u situacijama kontinuiranog pritvora. Iako domaći pravni lijek nije bio dostupan aplikantima u vrijeme kada su podnijeli aplikaciju Sudu, situacija opravdava odstupanje od općeg pravila o iscrpljivanju domaćih pravnih lijekova (paragrafi 123-131 odluke). <p>Nedopuštena aplikacija.</p>

Sedmični pregled sudske prakse
13. – 17. april 2020. godine

Član	Predmet	Razvoj sudske prakse
Član 8.	<p><i>Dragan Petrović v. Serbia</i>, br. 75229/10</p> <p>14. april 2020.</p> <p>Odjel IV</p>	<p>Uzimanje bukalnog brisa.</p> <p>Pravo na privatni život. Aplikacija se posebno odnosi na uzimanje DNK uzorka (bukalnim brisom) od aplikanta tokom istrage ubistva.</p> <ul style="list-style-type: none"> - Načela koja se odnose na valjanost uzimanja DNK testova bukalnim brisom (paragrafi 80-84) i vidjeti takođe predmet <i>Caruana v. Malta</i> (odluka), Br. 41079/16, 15. maj 2018. (vidi takođe nedavni predmet <i>Gaughran v. the United Kingdom</i>, broj 45245/15, 13. februar 2020., ali o uzimanju DNK uzorka nakon osude). - Činjenica da je aplikant pristao dati uzorak svoje pljuvačke policijskim službenicima nije od značaja, jer je to učinio samo pod prijetnjom da će mu u suprotnom silom uzeti uzorak pljuvačke ili krvi (paragraf 79 presude). - Miješanje nije "u skladu sa zakonom" (predvidljivost propisa): izdata naredba nije se temeljila na određenoj zakonskoj odredbi; nema posebnih navoda o uzimanju DNK uzorka u relevantnim odredbama Zakona o krivičnom postupku; i nije pripremljen službeni zapisnik o postupku. Kasnijim usvajanjem detaljnijih odredaba, uključujući nekoliko posebnih zaštitnih mjera u vezi s uzimanjem uzoraka DNK, u novijem Zakonu o krivičnom postupku, država je implicitno priznala potrebu detaljnijeg uređenja navedenog pitanja (paragraf 83 presude). <p>Utvrđena povreda člana 8. zbog uzimanja DNA uzorka od aplikanta. Nije utvrđena povreda člana 8. u pogledu pretresa aplikantovog doma.</p>

Sedmični pregled sudske prakse
27. – 30. april 2020. godine

Član	Predmet	Razvoj sudske prakse
Član 10.	<p data-bbox="365 349 548 448"><i>ATV Zrt v. Hungary</i>, no. 61178/14</p> <p data-bbox="365 488 537 516">28. april 2020.</p> <p data-bbox="365 561 464 589">Odjel III</p>	<p data-bbox="606 349 1650 376">Sloboda izražavanja. Korištenje termina "krajnja desnica" u informativnom programu.</p> <p data-bbox="606 383 1866 485">Zakon o medijima Mađarske zabranio je iznošenje bilo kakvog „mišljenja“ od strane voditelja. U domaćem postupku je utvrđeno da je televizijski kanal aplikanta prekršio navedeni Zakon kada je u informativnim programima određenu političku stranku opisao kao "krajnju desnicu".</p> <p data-bbox="606 526 1866 699">- Pitanje nije bilo je li Zakon o medijima u načelu dovoljno predvidljiv, posebno njegova upotreba izraza "mišljenje", već je li aplikant iznošenjem izjave koja sadrži pojam "krajnja desnica" znao ili morao znati su da će taj izraz predstavljati "mišljenje" u datim okolnostima. Pitanje je usko povezano s pitanjem je li u demokratskom društvu potrebno zabraniti termin "krajnje desnice" u informativnom programu u svjetlu okolnosti i legitimnog cilja uvedenog ograničenja (vidjeti paragrafe 34-54 presude).</p> <p data-bbox="606 740 1866 914">- S obzirom na nedostatak preciznosti u predmetnom zakonodavstvu, domaći sudovi bili su dužni osigurati da se osporena odredba odnosi samo na izražavanje koje bi moglo uznemiriti uravnoteženo i nepristrasno izvještavanje o stvarima od javnog interesa i koje bi se kao takvo moglo ograničiti, odnosno da se odredba ne koristi kao sredstvo za suzbijanje slobodnog govora, obuhvatajući aktivnosti i ideje zaštićene članom 10. (paragraf 46 presude).</p> <p data-bbox="606 954 1083 982">Utvrđena povreda člana 10. Konvencije.</p>

Sedmični pregled sudske prakse
4. - 7. maj 2020. godine

Član	Predmet	Razvoj sudske prakse
<p>Član 1.</p> <p>Član 6.</p>	<p><i>M.N. and Others v. Belgium</i> (odluka), br. 3599/18</p> <p>5. mart 2020. (pisani otpravak 5. maj 2020.)</p> <p>Veliko vijeće</p>	<p>Zahtjev za vizu. Traženje azila. Nadležnost.</p> <p>Aplikanti su sirijski državljani. Podnijeli su zahtjeve za vizu konzularnim službama belgijske ambasade u Bejrutu, s ciljem da dobiju odobrenje za ulazak u Belgiju kako bi mogli zatražiti azil u toj zemlji i izbjeći tretman protivan članu 3. kojem su, prema njihovim tvrdnjama, bili izloženi u Aleppu. Njihove zahtjeve obradila je i odbila Služba za strance u Belgiji i o njima obavijestila belgijsku ambasadu. Aplikanti su uložili žalbe pred belgijskim sudovima, ali bezuspješno.</p> <p>Član 1.: Belgijska država nije izvršavala izvanteritorijalnu nadležnost prilikom procesuiranja zahtjeva aplikanata za vizu, a povezanost aplikanata s jurisdikcijom Belgije nije stvorena ni žalbama aplikanata (ovaj zaključak ne dovodi u pitanje nastojanja država potpisnica Konvencije da omoguće pristup postupcima za traženje azila putem svojih ambasada i / ili konzularnih predstavništava, paragraf 126 odluke).</p> <p>Član 6. (građanskopravni aspekt): Diskrecijska ovlaštenja domaćih vlasti u odlučivanju da li će izdati vize ili ne. Pitanje dopustivosti aplikacije (paragrafi 134-140) na postupak odobravanja viza i na izvršni postupak. Činjenica da belgijski sudovi nisu osporili primjenjivost člana 6. je irelevantna, jer Konvencija nije spriječila države strane ugovornice u pružanju šire sudske zaštite u pogledu prava i sloboda zagaranovanih Konvencijom (paragraf 140). Primljeno je nekoliko podnesaka trećih strana, uključujući vlade.</p> <p>Nedopuštena aplikacija.</p>
<p>Član 13.</p> <p>Član 1.</p> <p>Protokola br. 1.</p>	<p><i>Beshiri v. Albania</i> (odluka), br. 29026/06</p> <p>17. mart 2020. (pisani otpravak 17. maj 2020.)</p> <p>Odjel II</p>	<p>Djelotvornost pravnog lijeka. Naknada štete. Oduzeta ili nacionalizovana imovina.</p> <p>Aplikanti su dobili konačne upravne odluke kojima se priznaje njihovo pravo na naknadu umjesto vraćanja imovine koju je bivši komunistički režim oduzeo ili nacionalizovao. Međutim, te konačne odluke nikada nisu izvršene u cijelosti.</p> <p>Dok je njihova predstavka bila u postupku pred Sudom, Sud je 2012. godine donio pilot presudu u predmetu <i>Manushaqe Puto and Others v. Albania</i>, u kojoj su date opće preporuke o koracima koje je potrebno poduzeti za rješavanje dugogodišnjeg pitanja koje je kreiralo mnoge slučajeve u Strasbourgu.</p>

		<p>Kao odgovor na pilot presudu Suda, Albanija je 2015. godine usvojila novu shemu / pravni lijek za rješavanje problema neizvršenja presuda za naknadu štete koje su donesene i prije više od jedne decenije i rješavanje ovog dugogodišnjeg pitanja. Ovo je prvi slučaj koji je Sud ispitao nakon uvođenja novog pravnog lijeka.</p> <p>Iscrpljivanje domaćih pravnih lijekova (član 35.): može li se novi lijek smatrati učinkovitim, čak i za zahtjeve podnesene prije stupanja na snagu Zakona. Država ima veliku slobodu odlučivanja u pogledu izbora oblika naknade za kršenje vlasničkih prava (paragraf 188). Izuzetno teška i složena situacija, koja je uključivala odlučivanje koje se materijalne i moralne obaveze mogu ispuniti osobama koje su u prošlosti pretrpjele nepravde (paragraf 194). Nedopustiva aplikacija (članovi 34/35). Stav suda može biti podložan preispitivanju u budućnosti, ovisno o razvoju događaja (paragraf 222). Vidi također prigovor aplikanta u vezi navodnog zakonodavnog uplitanja u izvršenje pravosnažnih odluka (paragraf 224-228 odluke).</p> <p>Nedopuštena aplikacija.</p>
<p>Član 6.</p> <p>Član 10.</p>	<p><i>Kövesi v. Romania</i>, br. 3594/19</p> <p>5. maj 2020.</p> <p>Odjel IV</p>	<p>Sloboda izražavanja. Smjena sa tužilačke funkcije prije kraja mandata. Pristup sudu.</p> <p>Aplikantica je bila šef državnog ureda za borbu protiv korupcije (DNA). Smijenjena je sa ove funkcije prije kraja mandata. Žalila se da joj je uskraćen pristup sudu kako bi osporila prijevremeni prestanak mandata. Takođe se žalila da joj je mandat prekinut kao posljedica njenih pogleda i stavova koje je javno izrazila u svom profesionalnom svojstvu glede zakonodavnih reformi koje utiču na pravosuđe.</p> <p>- Član 6. (građanskopravni aspekt): Pristup sudu za zaštitu prava aplikantice nakon otkaza s mjesta glavnog tužioca DNA-a: primjenjuje li se član 6. (paragrafi 111-125). Nedostatak sudskog nadzora u predmetu aplikantice (paragraf 155) i sve veći značaj instrumenata procesne pravičnosti u slučajevima koji uključuju udaljavanje / otpuštanje tužilaca u Vijeću Evrope / Evropskoj uniji (paragraf 156).</p> <p>- Član 10.: Je li došlo do "miješanja", to jeste <i>prima facie</i> dokaza uzročne veze između aplikanticine slobode izražavanja i prestanka njenog mandata (paragrafi 188-189). Miješanje nije slijedilo „legitimni cilj“, ali Sud je nastavio s ispitivanjem kako bi utvrdio je li miješanje bilo potrebno u demokratskom društvu (paragraf 199). Posebna važnost funkcije koju je obnašala aplikantica (paragrafi 205-208) i načela nezavisnosti tužilaca. Vidi takođe detaljne međunarodne materijale (paragrafi 80-93) i treće umješače. Vidi, konačno, paragraf 210. za vezu između člana 6. i procesnog aspekta člana 10. Konvencije.</p> <p>Utvrđena povreda člana 6. st. 1., te člana 10. Konvencije.</p>

<p>Član 11.</p>	<p><i>Ignatencu and the Romanian Communist Party (PCR) v. Romania</i>, br. 78635/13</p> <p>5 maj 2020.</p> <p>Odjel IV</p>	<p>Sloboda okupljanja i udruživanja. Registracija političke stranke.</p> <p>Aplikanti su rumunjska nacionalna i politička skupina naziva <i>Partidul Comunist Român</i> (Rumunjska komunistička stranka - "PCR"), čiji je predsjedavajući ujedno i prvi aplikant.</p> <p>Žale se kako sudovi odbijaju njihovu prijavu da registriraju političku skupinu kao političku stranku.</p> <p>Procjena nužnosti miješanja države, te polje njene slobodne procjene u regulisanju pitanja. Legitimno odbijanje registracije političke stranke koja je historijski gledalo zlopotrijebila svoj položaj nametanjem totalitarnog režima radi sprečavanja potencijalne zlopotrebe prava i zaštite demokratskih načela. Vidi naročito paragrafe 82-106 presude.</p> <p>Nije utvrđena povreda člana 11. Konvencije.</p>
<p>Član 2.</p>	<p><i>Vardosanidze v. Georgia</i>, br. 43881/10</p> <p>7. maj 2020.</p> <p>Odjel V</p>	<p>Trovanje ugljičnim dioksidom. Pozitivne obaveze države. Pravo na život.</p> <p>Sin podnositelja zahtjeva umro je od trovanja ugljičnim dioksidom uslijed rada nepravilno postavljenog bojlera za plin u njegovom stanu, koji pored toga nije imao potrebnu ventilaciju. Plinska kompanija upozorila je porodicu aplikanta na opasnost i odspojila je uređaj, ali je aplikantov sin isti ponovno povezoao i nastavio ga koristiti.</p> <p>U kontekstu opasne aktivnosti, sama činjenica da regulatorni okvir u određenom pogledu može biti manjkav nije dovoljna sama po sebi da pokrene pitanje u skladu s članom 2. (paragraf 59). Mora se pokazati da su djelovali na štetu pojedinaca. Ograničenja u pozitivnim obavezama države prema članu 2. koja ne mogu prekomjerno opterećivati vlasti, posebno imajući u vidu nepredvidljivost ljudskog ponašanja (paragrafi 60-62).</p> <p>Nije utvrđena povreda člana 2.</p>

Sedmični pregled sudske prakse
11. – 15. maj 2020. godine

Član	Predmet	Razvoj sudske prakse
Član 6.	<p><i>Mraović v. Croatia</i>, br. 30373/13</p> <p>14. maj 2020.</p> <p>Odjel I</p>	<p>Javnost suđenja.</p> <p>Pravo na pravično suđenje (krivičnopravni aspekt): Isključenje javnosti iz krivičnog postupka koji se vodio zbog optužbe za silovanje. Tokom prvog suđenja za optužbe za silovanje, aplikant je zatražio da se postupak vodi <i>in camera</i>. Oslobođen je optužbi, ali je oslobađajuća presuda kasnije ukinuta.</p> <p>Zatražio je da njegovo drugo suđenje bude javno, ali je Sud prihvatio zahtjev žrtve da se tokom postupka isključi javnost. Tokom drugog suđenja, žrtva je dala nekoliko intervjua nacionalnim novinama o temi u kojoj se raspravljalo o iskustvu svjedočenja na suđenju.</p> <ul style="list-style-type: none"> - Preispitivanje sudske prakse o pravu na javnu raspravu, posebno vezano uz zahtjev da isključenje javnosti mora biti strogo opravdano, te da domaći sudovi moraju dovoljno obrazložiti odluku kojom se isključuje javnost (paragrafi 44-47 presude); - nivo obrazloženja odluke potreban da opravda isključenje javnosti i relevantnost konteksta (paragrafi 52-54); - Obim pozitivnih obaveza države da zaštiti žrtvu kad žrtva javno progovori o njenom suđenju i svjedočenju (paragrafi 55-56). Vidi također referencu na međunarodni materijal, paragraf 57. <p>Nije utvrđena povreda člana 6. st. 1. Konvencije.</p>
Član 6.	<p><i>Romić and Others v. Croatia</i>, br. 22238/13 i 6 drugih</p> <p>14. maj 2020.</p> <p>Odjel I</p>	<p>Dostava podnesaka odbrani. Učešće na sjednici žalbenog vijeća. (Ne)brisanje sa liste predmeta.</p> <p>Član 6. (krivičnopravni aspekt) i član 37. stav 1. (brisanje predstavke sa liste predmeta): neprihvatanje jednostrane deklaracije Vlade zbog nedovoljne sigurnosti u domaćem zakonu da bi odluka o brisanju od strane Suda omogućila aplikantu ponavljanje domaćeg krivičnog postupka na isti način kao što bi to omogućila presuda Suda kojom je utvrđena povreda aplikantovog prava (paragrafi 80-87).</p> <p>Uporedite sa predmetom <i>Dridi v. Germany</i>, br. 35778/11, 26. juli 2018., i <i>Hakimi v. Belgium</i>, br. 665/08, 29. juna 2010. i kao oprečan predmet <i>Molashvili v. Georgia</i> (odluka), br. 39726/04, 30. septembar 2014.</p> <p>Sud je utvrdio kršenje člana 6. st. 1. - u odnosu na određene aplikante zbog povrede načela jednakosti oružja i kontradiktornosti postupka. Do kršenja je došlo zbog propusta da se u žalbenom postupku odbrani dostavi podnesak nadležnog državnog tužilaštva na izjašnjenje. Takođe je utvrđeno kršenje člana 6. st. 1 i</p>

		3 (c) - u odnosu na određene aplikante zbog činjenice da im nije data mogućnost da učestvuju na sjednicama žalbenog vijeća.
Član 9.	<i>Korostelev v. Russia</i> , br. 29290/10 12. maj 2020. Odjel III	Sloboda mišljenja, savjesti i vjeroispovijesti u zatvoru. Aplikant je musliman i pritvoren je u zatvorskoj jedinici. Aplikant se žalio na kršenje njegovih vjerskih prava nakon što mu je izrečena opomena zbog molitve u zatvoru tokom obaveznog noćnog spavanja. U zatvorskom rasporedu nije bilo izričito određeno „vrijeme za prakticiranje vjere“ ili „lično vrijeme“ koje je zatvorenik mogao koristiti po slobodnoj diskreciji. Je li disciplinska kazna izrečena aplikantu postigla pravičnu ravnotežu između suprotstavljenih interesa. Vidi također referencu na Evropska zatvorska pravila. Utvrđena povreda člana 9.
Član 1. Protokola br. 1.	<i>Nechayeva v. Russia</i> , br. 18921/15 12. maj 2020. Odjel III	Smanjenje koeficijenta za stambenu pomoć. Aplikantica je državni službenik. Zatražila je da se stavi na popis državnih službenika koji ispunjavaju uslove za stambenu pomoć. Njenom zahtjevu je udovoljeno. Nakon toga, nadležno tijelo utvrdilo je koji su državni službenici podobni za pomoć i odlučilo je primijeniti smanjeni koeficijent dodijeljen kandidatima "s obzirom na ograničena budžetska sredstva". Odabralo je trinaest službenika, uključujući aplikanticu, koji su ispunjavali uslove za dodjelu pomoći, te su utvrdili koeficijent smanjenja. Aplikantica je osporila dodijeljeni iznos. Tvrdila je da je primjenom koeficijenta koji nije predviđen ruskim zakonom nadležno tijelo prekoračilo svoja ovlaštenja. Izračun dodatka je potvrđen. Što se tiče koeficijenta smanjenja, sud je primijetio da je njegova primjena opravdana zbog nedovoljnih sredstava. Kao rezultat toga, odluka o primjeni mehanizma smanjenja bila je „zakonita i opravdana“. Aplikantica se nije složila s primjenom koeficijenta smanjenja na iznos doplatka na koji je imala pravo. Može li podnositelj zahtjeva tvrditi da ima "imovinu" i je li miješanje bilo "zakonito". Da li se prihvatanjem umanjenog iznosa prije donošenja odluke aplikantica odrekla prava: paragrafi 7 i 48 presude. Utvrđena povreda člana 1. Protokola br. 1.
Član 8.	<i>Sudita Keita v. Hungary</i> , no. 42321/15	Nova situacija. Pravo na privatni život. Osoba bez državljanstva. Aplikant je somalijskog i nigerijskog porijekla. Stigao je 2002. godine u Mađarsku ilegalno prelazeći granicu bez valjanih putnih dokumenata. Iako su poduzeti koraci da se odgovori na njegov zahtjev za azil / zahtjev za priznavanje osobe bez državljanstva, njegov pravni status ostao je neizvjestan do 2017. godine.

	<p>12. maj 2020.</p> <p>Odjel IV</p>	<p>Žalio se da je kao osoba bez državljanstva imao poteškoće u Mađarskoj da reguliše svoj pravni status u periodu od 15 godina, što je navodno negativno uticalo na njegov pristup zdravstvenoj zaštiti i zaposlenju, kao i na njegovo pravo na sklapanje braka.</p> <p>Primjena načela utvrđenih u predmetu <i>Hoti v. Croatia</i> (pozitivna obaveza države da osigura učinkovit i dostupan postupak koji omogućava aplikantu da se pitanje njegovog statusa riješi sa dužnim poštovanjem uz uvažavanje njegovih privatnih interesa iz člana 8. Konvencije). Vidi također upućivanje na Konvenciju <i>UN-a o statusu osoba bez državljanstva</i> iz 1954. godine.</p> <p>Utvrđena povreda člana 8.</p>
<p>Član 8.</p> <p>Član 35.</p>	<p><i>Rodina v. Latvia</i>, br. 48534/10 i 19532/15</p> <p>14. maj 2020.</p> <p>Odjel V</p>	<p>Novinarsko izvještavanje o porodičnoj drami.</p> <p>Pravo na privatni život. Aplikantica je doktorica. Ona nije poznata osoba i nije se samostalno postavila u središte pozornosti. Međutim, kada su se rođaci aplikantice obratili dnevnim novinama sa navodnom 'porodičnom dramom', njihova je priča zajedno s relativno velikom porodičnom fotografijom objavljena uprkos protivljenju aplikantice (predstavka br. 485354/10, prvi parnični postupak). Nekih devet mjeseci kasnije, na televiziji je emitirana 'porodična drama' koja je u potpunosti otkrila ime aplikantice (predstavka br. 19532/15, drugi parnični postupak). Aplikantica je pokrenula dva parnična postupka protiv izdavača novina i televizije, ali nije uspjela u postupku. Žali se zbog neuspjeha domaćih sudova da zaštite njena prava.</p> <p>Član 35., stav 1.: Iscrpljivanje domaćih pravnih lijekova (vidi paragrafe 82-84). Uspostavljanje ravnoteže između prava na poštovanje privatnog života i prava na slobodu izražavanja (ovdje se radi o pravu srodnika aplikantice na slobodu izražavanja, korištenjem masovnih medija): pogledajte sažetak sudske prakse (paragrafi 105-110).</p> <p>Iako puno ime aplikantice nije otkriveno u novinskom članku, članak je sadržavao identifikacione podatke i, što je najvažnije, njezinu fotografiju iz privatnog konteksta. Fotografija nije snimljena bez znanja aplikanta. Porodična fotografija samo je prikazivala sve članove porodice. Međutim, čak i neutralna fotografija koju prati priča koja prikazuje pojedinca u negativnom svjetlu predstavlja ozbiljan upad u privatni život osobe koja ne traži publicitet (vidi paragrafe 131-134 presude).</p> <p>Utvrđena povreda člana 8. Konvencije.</p>

<p>Član 8.</p> <p>Član 13.</p>	<p><i>Hirtu and Others v. France</i>, br. 24720/13</p> <p>14. maj 2020.</p> <p>Odjel V</p>	<p>Uklanjanje romskog naselja.</p> <p>Aplikanti su Romi koji su ilegalno živjeli šest mjeseci, kao dio veće skupine Roma, na zemljištu koje je pripadalo općini. Postupak koji se vodio protiv uklanjanja romskog naselja na domaćem nivou nije riješen u korist aplikanata.</p> <ul style="list-style-type: none"> - Potreba da se razmotri ranjiva skupina (vidi prije svega paragraf 75). - Član 8. (privatni i porodični život i dom): Kriteriji za utvrđivanje je li bilo uplitanja u dom aplikanata i važnost dužine boravka (vidi paragraf 65 i predmete <i>McCann and Others v. the United Kingdom</i> [Veliko vijeće]; <i>Orlić v. Croatia</i>; <i>Yordanova and Others v. Bulgaria</i>, te <i>Winterstein and Others v. France</i>). - Član 13 u vezi s članom 8: Uprkos postojanju domaćih pravnih sredstava za slučajeve deložacije, u konkretnom slučaju oni nisu bili učinkoviti. <p>Utvrđena povreda člana 8. i člana 13. Konvencije. Nije utvrđena povreda člana 3. Konvencije.</p>
--------------------------------	--	---

Sedmični pregled sudske prakse
18. – 22. maj 2020. godine

Član	Predmet	Razvoj sudske prakse
Član 5. stav 5.	<i>Danija v. Switzerland</i> (odluka), br. 1654/15 28. april 2020. (pisani otpravak 19. maj 2020.) Odjel III	Pritvor. Pravo na naknadu. Domaći sudovi odbili su dosuditi naknadu aplikantu iz razloga što njegov pritvor nije bio nezakonit po domaćem zakonu. - Žalba samo na osnovu člana 5. stav 5. (<i>Beckmann v. Germany</i> (odluka), br. 56947/00). - Sud nije utvrdio nikakvu povredu člana 5., st. 1. do 4., tako da nije postojalo pravo na naknadu prema članu 5., stav 5 (vidi, tačnije, paragrafe 37 i 46). Nedopuštena aplikacija.
	<i>Advisory Opinion P16-2019-001</i> 29. maj 2020. Veliko vijeće	Nullum crimen sine lege. Drugo savjetodavno mišljenje na osnovu Protokola br. 16 i vezano za pitanja iz člana 7. Pitanja je podnio Ustavni sud Armenije. - Pojašnjenje dometa savjetodavnog mišljenja Suda: paragrafi 41-56. - Rekapitulacija općih načela sudske prakse koja se odnosi na zahtjeve pravne sigurnosti i predvidljivosti iz člana 7: paragrafi 60-62. Upotreba tehnike "blanketnih referenci" ili "referentnog zakonodavstva" i njihova kompatibilnost s članom 7.: paragrafi 64-74. - Načelo zabrane retroaktivne primjene krivičnog zakona i standardi iz člana 7. za usporedbu zakona koji je bio na snazi u vrijeme počinjenja navodnog krivičnog djela i izmijenjenog krivičnog zakona: paragrafi 78-92. Vidi također uporednopravni materijal (paragrafi 29-40).
Član 7.	<i>Georgouleas and Nestoras v. Greece</i> , br. 44612/13 i 45831/13	Nullum crimen sine lege. Izricanje novčane kazne od strane Grčke komisije za tržište kapitala zbog širenje neistinitih ili netačnih podataka o vrijednosti vrijednosnih papira, koji mogu uticati na njihovu vrijednost obavljanjem određenih transakcija. Aplikanti se žale da izrečene sankcije nisu ispunile kvalitativni uslov "predvidljivosti". Pitanje dopuštenosti predstavke. Zahtjev „predvidljivosti“ u slučaju kada je zakonodavac želio uključiti što

	<p>28. maj 2020.</p> <p>Odjel I</p>	<p>više načina izvršenja djela, kao i uloga doktrinarnog tumačenja zakona i sudskih presedana (paragrafi 60-65). Vidi također odgovor na argument aplikanta o naknadnim izmjenama zakona, koji drugačijim riječnikom i detaljnije propisuje sporna pitanja, kao rezultat transponiranja EU direktive u domaće zakonodavstvo (paragraf 66).</p> <p>Nije utvrđena povreda člana 7.</p>
<p>Član 35., stav 3. (b)</p>	<p><i>Şimşek, Andiç and Boğatekin v. Turkey</i> (odluka), br. 75845/12 i 2 druga</p> <p>17. mart 2020. (pisani opravak 28. maj 2020.)</p> <p>Odjel II</p>	<p>Uslovi dopustivosti. Nepostojanje značajnih posljedica. Razmatranje slučaja na nacionalnom nivou.</p> <p>Aplikantima je izrečena novčana kazna u malom iznosu nakon osude za prekršaj (lakše remećenje mira). Slučaj je ispitan u skladu s članom 6. (krivično pravni aspekt prava na pravično suđenje).</p> <p>Rekapitulacija sudske prakse o kriteriju nepostojanja značajnih posljedica, a posebno pojmu "koji je domaći tribunal uredno razmotrio" u situaciji kada aplikanti nisu imali mogućnost ulaganja pravnog lijeka pred apelacionim sudom (vidi, paragrafe 39- 41 i uporedi sa predmetom <i>Bayar and Gürbüz v. Turkey</i>) i morali su pobijati pravnu pretpostavku odgovornosti (paragrafi 34-38).</p> <p>Razlika između zahtjeva iz člana 35. stav 3. tačke (b) i zahtjeva člana 6. (pravednost) (vidi paragraf 37).</p> <p>Nedopuštena aplikacija.</p>
<p>Član 8.</p>	<p><i>P.T. v. the Republic of Moldova</i>, br. 1122/12</p> <p>26. maj 2020.</p> <p>Odjel II</p>	<p>Pravo na privatni život. Objavljivanje medicinskih podataka.</p> <p>Slučaj se odnosi na otkrivanje povjerljivih medicinskih podataka o aplikantovom HIV-pozitivnom statusu putem službenog dokumenta (kartica za izuzeće od vojne službe) koji je u različitim uobičajenim situacijama morao dostavljati trećim stranama.</p> <p>Žali se zbog objavljivanja njegovih medicinskih podataka. Može li Sud sam odrediti legitiman cilj kada ga Vlada ne predloži (paragrafi 29-30).</p> <p>Osjetljivost medicinskih podataka koji se tiču teške bolesti i pravo na neotkrivanje podataka (vidi također predmet <i>Surikov v. Ukraine</i>).</p> <p>Utvrđena povreda člana 8.</p>

<p>Član 11.</p>	<p><i>Kemal Cetin v. Turkey</i>, br. 3704/13</p> <p>26. maj 2020.</p> <p>Odjel II</p>	<p>Demonstracije. Krivična osuda člana organizacijskog odbora demonstracija.</p> <p>Slučaj se odnosi na osuđujuću presudu aplikanta zbog organizovanja demonstracija tokom svečanosti na kojima su sudionici mahali plakatima i skandirali parole koje vlasti nisu odobrile.</p> <p>Aplikant se žali zbog činjenice da je, kao član organizacijskog odbora demonstracija, bio krivično osuđen za djela učesnika demonstracija.</p> <p>Vidi načela sudske prakse koja se odnose na to pitanje: paragrafi 43 i 45-53.</p> <p>Utvrđena povreda člana 11. Konvencije.</p>
<p>Član 11.</p>	<p><i>Hakim Aydin v. Turkey</i>, br. 4048/09</p> <p>26. maj 2020.</p> <p>Odjel II</p>	<p>Mirne demonstracije. Obrazovanje i upotreba maternjeg jezika. Pritvor.</p> <p>Slučaj se odnosio na zadržavanje i pritvor aplikanta zbog sudjelovanja u aktivnostima organizovanim u sklopu kampanje zagovaranja za korištenje maternjeg jezika u obrazovanju.</p> <p>Proglašen je krivim za promociju militantne organizacije PKK zbog sudjelovanja u demonstracijama i osuđen je na deset mjeseci zatvora. Izvršenje presude je odgođeno u skladu s novim zakonom koji predviđa zadržavanje izvršenja zatvorske kazne kraće od dvije godine.</p> <p>Predstavka je klasifikovana prema članu 11. u svjetlu člana 10. Konvencije (paragraf 41).</p> <p>Miješanje prema članu 11. vezano za protestnu akciju koja uključuje konferenciju za novinare, povorku i mirne proteste (sjedenje) u kojem su prosvjednici odbijali da napuste određeno područje (paragraf 50).</p> <p>Pogledajte međusobnu vezu između člana 11. i člana 5. stav 1.: budući da je pritvor bio nezakonit u suprotnosti s članom 5. stav 1., ne može se smatrati da je miješanje bilo "predviđeno zakonom" iz člana 11. stav 2. (paragraf 51).</p> <p>Utvrđena povreda člana 5. st. 1, te člana 11. Konvencije.</p>
<p>Član 3.</p>	<p><i>I.E. v. the Republic of Moldova</i>, br. 45422/13</p> <p>26. maj 2020.</p> <p>Odjel II</p>	<p>Pritvor. Maloljetnik zatvoren sa odraslim osobama.</p> <p>Aplikant je bio 17-godišnjak s lakšim mentalnim invaliditetom kad je uhapšen i pritvoren (i ponovno pritvoren) do suđenja po optužnici za ubistvo.</p> <p>Prvobitno je bio pritvoren u ćeliji s odraslima, koji su svi, barem u prvostepenom postupku, osuđeni za teška krivična djela, uključujući silovanje maloljetnog lica.</p> <p>Jednom kada je bio primjetno ozlijeđen, priznao je da je napadnut i, mnogo kasnije, je priznao da su ga silovali pritvorenici iz ćelije.</p> <p>Žalbe zbog propusta da se spriječi njegovo zlostavljanje i da se sprovede efikasna istraga takvog zlostavljanja.</p> <p>Dok se relevantni međunarodni standardi (uključujući <i>Evropska zatvorska pravila</i>; „<i>Pravila Nelsona Mandele</i>“; <i>Konvencija UN-a o pravima djeteta</i>; UN-ova „<i>Pekinška pravila</i>“) svi detaljno navedeni u presudi (paragraf 43.) protive da maloljetnici budu pritvoreni sa odraslim osobama, pritvaranje maloljetnika s</p>

		<p>odraslim osobama u pritvoru za odrasle samo po sebi ne dovodi do kršenja člana 3., ali to čini kad se kumulativno vezuje s drugim faktorima (vidi, na primjer, predmet <i>Kuparadze v. Georgia</i>, paragraf 60). Utvrđena povreda člana 3. i člana 5. st. 1. Konvencije.</p>
<p>Član 6. stav 1.</p>	<p><i>Gil Sanjuan v. Spain</i>, br. 48297/15</p> <p>26. maj 2020.</p> <p>Odjel III</p>	<p>Pravo na pristup sudu. Formalizam pred Vrhovnim sudom. Pravna sigurnost.</p> <p>Vrhovni sud proglasio je žalbu aplikanta na pravna pitanja nedopuštenom jer obavještenje o žalbi nije bilo u skladu s formalnim zahtjevima utvrđenim u zakonu.</p> <p>Aplikantica se žali da je Vrhovni sud proglasio njenu žalbu nedopuštenom na temelju retroaktivne primjene novog tumačenja procesnog zahtjeva, koji nije predviđen zakonom, već je uspostavljen odlukom Vrhovnog suda donesenom nakon podnošenja žalbe i koje je bilo strože od ranijeg tumačenja.</p> <p>Formalizam pred vrhovnim sudom i pitanja "pravne sigurnosti" i "pravilne provedbe pravde" (načela utvrđena u predmetu <i>Zubac v. Croatia</i> [Veliko vijeće]).</p> <p>Da li su novi kriteriji bili predvidljivi i je li aplikantica dobila mogućnost da ispravi eventualne negativne posljedice koje bi mogli nastupiti kao rezultat novog tumačenja i rezultirajućih kriterija? Može li se smatrati da je odluka Vrhovnog suda kojom je žalba aplikantice na pravna pitanja proglašena nedopuštenom uključivala "pretjerani formalizam" (vidjeti posebno paragrafe 33-45).</p> <p>Član 46.: najprikladniji oblik pravne zaštite bi bio ponavljanje postupka (paragraf 51).</p> <p>Utvrđena povreda člana 6. st. 1. Konvencije.</p>
<p>Član 6.</p>	<p><i>Koulias v. Cyprus</i>, br. 48781/12</p> <p>26. maj 2020.</p> <p>Odjel III</p>	<p>Pravo na pravično suđenje – građanskopravni aspekt / nepristrasnost suda i krvno srodstvo.</p> <p>Postupak zbog klevete vođen je između članova Parlamenta i aplikanta (neuspješna stranka). Nakon presude Vrhovnog suda, aplikant je otkrio da je novi advokat njegovog protivnika osnivački partner u firmi za koju je radio sin predsjedavajućeg sudije Vrhovnog suda. Žalba je podnesena, između ostalog, na osnovu člana 6. zbog nedostatka objektivne nepristrasnosti Vrhovnog suda.</p> <p>Uprkos činjenici da se u slučaju radi o „maloj jurisdikciji“ i na taj način o očiglednoj mogućnosti većeg broja takvih potencijalnih konfliktnih situacija u malim jurisdikcijama, potvrđena je ranija sudska praksa o ovom pitanju (posebno predmeti <i>Ramljak v. Croatia</i>; <i>Nicholas v. Cyprus</i>, paragrafi 63-65).</p> <p>Potvrda obaveze dotičnog sudije da otkrije bilo kakvo potencijalno pitanje sukoba interesa kako bi se isto moglo prezentirati, raspraviti i o njemu odlučiti (vidi predmet , <i>Sigríður Elín Sigfúsdóttir v. Iceland</i>, § 35).</p> <p>Važnost izgleda u takvoj situaciji (paragrafi 62-64).</p> <p>Utvrđena povreda člana 6. st. 1 Konvencije.</p>

<p>Član 3. Član 34.</p>	<p><i>Dîrjan and Ştefan v. Romania</i> (odluka), br. 14224/15 i 50977/15</p> <p>15. april 2020. (pismeni otpravak 28. maj 2020.)</p> <p>Odjel IV</p>	<p>Uslovi pritvora. Status žrtve nakon uvođenja novog pravnog lijeka na domaćoj razini.</p> <p>Aplikanti se žale na loše uslove u pritvoru u različitim zatvorima i zadržavanju u policiji. Nakon slučaja <i>Rezmiveş and Others v. Romania</i> iz 2017. godine (čije se izvršenje još čeka pred Komitetom ministara), država je uvela lijek za one koji su još uvijek pritvoreni u neadekvatnim uslovima, prije svega, smanjenje kazne.</p> <p>Aplikanti iz ovog predmeta mogli su se okoristiti ovim lijekom i ranije su pušteni iz zatvora.</p> <p>Član 34: Gubitak statusa žrtve nakon primjene pilot presude i usvajanja novog pravnog lijeka na domaćoj razini.</p> <p>Nedopuštena aplikacija.</p>
<p>Član 1. Član 2. Član 14. u vezi sa članom 2.</p>	<p><i>Makuchyan and Minasyan v. Azerbaijan and Hungary</i>, br. 17247/13</p> <p>26. maj 2020.</p> <p>Odjel IV</p>	<p>Neizvršenje strane sudske odluke. Osuda za zločin iz mržnje.</p> <p>Ubistvo i pokušaj ubistva dva armenska vojnika od strane azerbejdžanskog vojnika u Mađarskoj dok su pohađali kurs stranih jezika u organizaciji NATO-a. Počinilac osuđen na kaznu doživotnog zatvora. Nakon izdržanih nekoliko godina kazne zatvora premješten je na izdržavanje ostatka kazne u Azerbejdžan, gdje je odmah pomilovan, nagrađen unapređenjem i materijalnim koristima i proslavljen kao nacionalni heroj.</p> <p>Azerbejdžan: nadležnost (član 1.) i dopustivost žalbe <i>ratione loci</i> prema članu 2. (procesni aspekt) protiv matične države (Azerbejdžan): veza između Azerbejdžana i procesne obaveze da izvrši izrečenu kaznu nakon izručenja (paragrafi 49-51),</p> <p>Azerbejdžan: Član 2. (materijalni aspekt): Primjenjivost ovog člana na aplikanta koji je bio u životnoj opasnosti, iako nije došlo do stvarne povrede (paragrafi 93-94). Odgovornost države za djela njenih agenata kada djeluju u privatnom svojstvu. Primjena testa „potvrde“ i „usvajanja“ utvrđenog u članu 11. <i>UN-ovog dokumenta o odgovornosti države za međunarodne protivpravne radnje</i> (paragrafi 111-120). Pomilovanje za osobu osuđenu za krivično djelo nakon izručenja u matičnu državu protivno je obavezi matične države da učinkovito odvraća od počinjenja krivičnih djela (paragrafi 163-172).</p> <p>Mađarska: Član 2. (procesni aspekti): obim obaveza države koja je izrekla kaznu da osigura izvršenje kazne zatvora nakon što je osuđenik premješten u drugu državu (novo pitanje). Dostatnost koraka koje je Mađarska poduzela kako bi osigurala izvršenje kazne zatvora u Azerbejdžanu (paragrafi 192-197).</p>

		<p>Azerbejdžan: Član 14. u vezi s članom 2. (procesni aspekt): način na koji je Sud ispitaio pitanje da li neuspjeh države da izvrši kaznu stranog zatvora za zločin iz mržnje (zbog etničke pripadnosti) predstavlja diskriminatornu razliku u postupanju iz člana 14., u vezi s procesnim aspektom člana 2., a posebno način na koji je Sud raspodijelio teret dokazivanja u tom pogledu (<i>Nachova and Others v. Bulgaria</i> [Veliko vijeće], paragraf 157). Vidi također paragrafe 160-162, u vezi <i>Konvencije Vijeća Europe o izručenju osuđenih osoba</i>, amnestije i pomilovanja.</p> <p>Utvrđena povreda procesnog aspekta člana 2., te člana 14. u vezi sa članom 2. Konvencije od strane Azerbejdžana.</p>
<p>Član 10.</p>	<p><i>Mándli and Others v. Hungary</i>, br. 63164/16</p> <p>26. maj 2020.</p> <p>Odjel IV</p>	<p>Novinarsko izvještavanje u parlamentu.</p> <p>Novinarske akreditacija aplikanata za ulazak u Parlament suspendovane su jer su obavljali intervju i video snimanja sa članovima Parlamenta u zgradi Parlamenta izvan područja koje je bilo određeno za tu namjenu. Suspendacija je trajala pet mjeseci.</p> <p>Određivanje sankcije, ne zbog prenošenja informacija, već zbog mjesta i načina na koji je to učinjeno (paragrafi 64-65 presude).</p> <p>Pravo na davanje informacija u kontekstu slobode govora parlamentaraca, odgovornog novinarstva, poštenosti postupaka i procesnih garancija koje se pružaju.</p> <p>Slučaj se treba razlikovati od situacija u kojima su mjere poduzete kao odgovor na govor ili ponašanje koje ometaju uredno vođenje parlamentarne rasprave (<i>Karácsony and Others v. Hungary</i>, [Veliko vijeće], i <i>Selmani and Others v. the former Yugoslav Republic of Macedonia</i>); ograničen nadzor Suda kad je riječ o regulativi iz ovog slučaja: vidi nova pitanja paragrafe 68-70.</p> <p>Adekvatnost raspoloživih mjera za zaštitu slobode izražavanja novinara u ovom kontekstu (paragrafi 73-75) i procesnih mjera zaštite koje se trebaju prilagoditi parlamentarnom kontekstu (vidjeti paragraf 72).</p> <p>Podnesci trećih strana.</p> <p>Utvrđena povreda člana 10. Konvencije.</p>
<p>Član 2.</p>	<p><i>Aftanache v. Romania</i>, br. 999/19</p>	<p>Uskraćivanje liječenja osobama ovisnim o inzulinu. Arbitrarno lišavanje slobode.</p> <p>Aplikant, kojem je dijagnosticiran dijabetes tipa 1 i koji je ovisan o inzulinu, otišao je u apoteku kupiti lijekove i osjećao se slabo. Došla je hitna pomoć. Obavijestio je doktore o svom zdravstvenom stanju. Krvne</p>

	<p>26. maj 2020.</p> <p>Odjel IV</p>	<p>pretrage potvrdile su neravnotežu u razini glukoze kod aplikanta. Međutim, medicinsko osoblje iz hitne pomoći i općinske i psihijatrijske bolnice, gdje su ga odveli bez njegovog pristanka, uz pomoć policije, odbilo je liječenje inzulinom. Sumnjali su da je ovisnik o drogama. Aplikant se žalio da mu je zbog toga medicinsko osoblje službe hitne pomoći i bolnica ugrozilo njegov život.</p> <p>Primjenjivost člana 2. na osobe koje pate od ozbiljnih bolesti i naročito njegova primjena na posebnu situaciju uskraćivanja liječenja osobama ovisnim o inzulinu od strane medicinskog osoblja (vidjeti paragrafe 49-53 i <i>Nicolae Virgiliu Tănase v. Romania</i> [Veliko vijeće]).</p> <p>Član 5. stav 1. Aplikant također prigovara da je protivpravno lišen slobode kada je protiv volje odveden na testiranje u bolnicu, ne uzimajući u obzir njegovo stvarno zdravstveno stanje. Primjenjivost člana 5. na odvođenje osobe od strane bolničara i policajaca u bolnicu (paragrafi 75, 81-83). Arbitrano lišavanje slobode osobe koje nije spadalo u niti jednu od odobrenih izuzetaka (vidi paragrafe 92-100).</p> <p>Utvrđena povreda procesnog aspekta člana 2., te člana 5. st. 1. Konvencije.</p>
<p>Član 6.</p>	<p><i>Farzaliyev v. Azerbajjan</i>, br. 29620/07</p> <p>28. maj 2020.</p> <p>Odjel V</p>	<p>Pretpostavka nevinosti.</p> <p>Aplikant je bivši premijer autonomne regije u Azerbejdžanu, koji je taj politički mandat završio početkom 1990-ih. Krivična istraga o pronevjerama koje su se odnosile na njega započela je i ubrzo je zatvorena zbog zastare. Naređeno mu je da plati odštetu u parničnom postupku za „krivično djelo“ pronevjere. Budući da aplikant nikada nije bio optužen, tek je u kasnijem parničnom postupku otkrio da je ranije protiv njega bila kratko pokrenuta krivična istraga. Žali se na osnovu člana 6. stav 2. Konvencije.</p> <p>Potvrda da se momenat od kojeg postoji "krivična prijava" treba tumačiti na isti način i prema članu 6. stav 1. i članu 6. stav 2., te, nadalje, potvrdu i primjenu postojanja veoma uske mogućnosti izuzeća od ovog pravila (nedavno priznatog u predmetu <i>Batiashvili v. Georgia</i>)) kako bi se utvrdilo da je član 6. stav 2. primjenjiv u okolnostima ovog predmeta.</p> <p>Utvrđena povreda člana 6. st. 1 i 2. Konvencije.</p>
<p>Član 6.</p>	<p><i>Evers v. Germany</i>, br. 17895/14</p>	<p>Zabrana kontakta između određenih osoba.</p> <p>Slučaj se odnosi na zabranu kontakta između aplikanta i duševno bolesne žene V., kćerke njegovog bivšeg partnera.</p> <p>Aplikant je ranije imao seksualni odnos s V., a imali su i dijete.</p>

	<p>28. maj 2020.</p> <p>Odjel V</p>	<p>Osoba V., kao i dijete aplikanta i V., se nalaze pod skrbi. Aplikant je želio nastaviti svoj seksualni odnos s osobom V., te je radi njene zaštite donesena navedena zabrana kontakta.</p> <ul style="list-style-type: none">- Član 8. (privatni i porodični život): Pitanje je li član 8. primjenjiv u svojim aspektima „privatnog života“ i / ili „porodičnog života“ u navedenoj situaciji. Ograničeno područje primjene ovog člana na kontakte s određenom osobom; ne postoji pravo kao takvo na uspostavu odnosa s jednom konkretnom osobom (paragrafi 52-58).- Primjenjivost člana 6. (građanskopravni aspect): postojanje „spora“ oko „obaveze“, čak i ako prema domaćem pravu nema prava na kontakt. Pogledajte paragrafe 66-69. <p>Utvrđena povreda člana 6. zbog povrede načela usmenosti suđenja. Nije utvrđena povreda ostalih aspekata člana 6. Konvencije.</p>
--	-------------------------------------	--